

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἤστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011 • ΤΕΥΧΟΣ 76

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θυσιάζοντες τὸν ἑαυτὸν μας, τὰ πλούτη μας, τὴν δόξαν μας	σελ. 1
Συνηγορία ὑπὲρ Ράσκας Ἀρτεμίου καὶ τί ἐστὶν εἰσπήδησις	σελ. 3
Ἡ ἀνιστόρητη ἱστορία τοῦ 1821	σελ. 5
Κάρτα τοῦ Πολίτη	σελ. 7
Τὸ μεγάλο κόλπο	σελ. 10
Ἐπιστολές Ἀναγνωστῶν	σελ. 13
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 17
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 18

ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΜΑΣ, ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΜΑΣ...

Καθὼς αὐτὸ τὸ τεῦχος θὰ τὸ ἔχετε στὰ χέρια σας κανονικά γύρω στὶς 25 Μαρτίου, στή διπλή μας ἑορτή, Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ξεσηκωμοῦ τῶν Ἑλλήνων τὸ ὄχι, σκεφθήκαμε νὰ πάρουμε κάτι ἀπὸ τὰ κείμενα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἀγωνιστῶν καὶ αὐτὸ νὰ προβάλλουμε. Νομίζουμε ὅτι εἶναι τὸ καλύτερο φάρμακο γιὰ νὰ ἀντιπαλέψουμε τὴν παραίτηση ἀπὸ τὸν ἀγῶνα, στὴν ὁποία οἱ νεοταξίτες ἰστρούχτορες μὲ τὰ ΜΜΕ προσπαθοῦνε νὰ μᾶς ρίξουν. Ἡ προσπάθειά τους αὐτὴ συνδυάζεται μὲ τὴν αἰσχρὴ πράξη τῆς διαστρέβλω-

σης τῆς ἱστορίας τοῦ ὄχι πού προβάλλει ὁ τηλεοπτικὸς σταθμὸς Σκάι τὸν τελευταῖο καιρὸ.

Στὴν τηλεοπτικὴ αὐτὴ σειρά ἱστορικῶν (ὑποτίθεται) ἐπεισοδίων ἀποτυπώνεται ξεκάθαρα ἡ νεοταξικὴ καὶ νεοοθωμανικὴ ὀπτική, πού προβάλλει τὴν Τουρκοκρατία ὡς μία περίοδο σχεδὸν εἰδυλλιακὴ γιὰ τοὺς Ἕλληνες, τὴν ὁποία ἐσκίαζε μόνον ἡ παρουσία τῶν παπάδων καὶ τῶν κοτσαμπάσηδων, οἱ ὁποῖοι καὶ καταδυνάστευαν τοὺς Ἕλληνες.

Ἀπάντηση σ' αὐτὰ τὰ ἱστορικὰ «σκου-

πίδια» δίνουν τά ίδια τά κείμενα τῶν ἀγωνιστῶν καί τά τραγούδια τοῦ λαοῦ μας, τά λεγόμενα δημοτικά, πού ἐκφράζουν ἄριστα τήν ψυχή του. Ἐκκλησία καί ἀπλός λαός, ὅλοι μαζί, ἔκαναν τήν ἐπανάσταση. Στούς ἀπομνημονευματογράφους τοῦ Ὕ21 – παρατηρεῖ ὁ Κώστας Σαρδελῆς στό ἀξιόλογο βιβλίο του *Τό Ἀνθολόγιο τῆς Λευτεριᾶς. Λόγος καί Λογοτεχνία τῶν Καπεταναίων*– ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης ἐκπροσωπεῖ τούς «ἄρχοντες», τούς προύχοντες, δημογέροντες ἢ κοτσαμπάσηδες, ὅπως θέλουν νά τούς λένε οἱ μαρξίζοντες καί κυρίως σήμερα οἱ νεοταξίτες νεοοθωμανοί «ἐπιστήμονες». Οἱ κοτσαμπάσηδες αὐτοί μαζί μέ τούς παπάδες, σύμφωνα μέ τήν πλαστογραφία τοῦ Σκάι, καταπίεζαν τούς Ἕλληνες. Ἐχει λοιπόν μεγάλο ἐνδιαφέρον νά δοῦμε τήν ἐπανάσταση ἀπό τή σκοπιά τῶν «ἀρχόντων». Ἰδού τί ὁμολογεῖ ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπό τήν ἐναρξη τοῦ ἀγῶνα στόν Μωρηά, ἀπευθυνόμενος στούς δημογέροντες τῶν χωρίων τῆς Τριπολιτσᾶς.

«Ἀλλά δύναμαι καί ἐγώ νά σᾶς διαβεβαιώσω μέ τόν πλέον θετικώτερον τρόπον ὅτι ἡ τελεία ἀπόφασις καί ἡμῶν καί τοῦ Ζαΐμη καί τοῦ Παπατσώνη, τοῦ Σ. Χαράλαμπε, τοῦ Σισίνη, τοῦ Κρεδβατᾶ, τοῦ Λόντου, τοῦ Πετρόμπεη καί τῶν λοιπῶν συντρόφων μας εἶναι ἀμετάτρεπτος καί ἀφεύκτως θά κινήσωμεν τήν Ἐπανάστασιν κατὰ τῶν τυράννων τοῦ χριστιανισμοῦ, θυσιάζοντες τόν ἑαυτόν μας, τὰς πολυμελεῖς οἰκογενεῖας μας, τὰ πλούτη μας, τήν δόξαν μας, τὰς μεγάλας ἰδιοκτησίας μας διὰ νά ἀπαλλάξωμεν τήν πατρίδα μας ἀπό τόν προαιώνιον ζυγόν ἢ νά συναπολεσθῶμεν μέ αὐτήν. Καθότι, εἰς τί μᾶς χρησιμεύει αὐτή ἢ εὐδαιμονία, ἀφοῦ δέν ἔχομεν πατρίδα; ἀφοῦ καταδασανίζονται καί ὑποφέρουν τό-

σα δεινά οἱ ἀδελφοί μας οἱ Χριστιανοί; Καί ἄλλα πολλά τοιαῦτα τούς εἶπον! Μέ λέγουν ἅπαντες ἐν μιᾷ φωνῇ: “Καί τόν Θεοδωράκη καί τούς λοιπούς προύχοντες καί ἀρχιερεῖς θά τούς ἀφήσωμεν εἰς τό μακελεῖον;” Τούς ἀπήντησα ἀταράχως, ὅτι αὐτός ἐπροσφερεν ἐκουσίως τόν ἑαυτόν του θῦμα ὑπέρ τῆς πατρίδος· ἡμεῖς εἴμεθα ὀκτώ ἀδελφοί, καί τόν προσφέρομεν ὀλοκαύτωμα εἰς τόν βωμόν αὐτῆς, πρῶτον αὐτόν καί ἀκολούθως τόν ἑαυτόν μας, καί ἔπειτα τὰς οἰκογενεῖας μας καί ὅλην τήν ὑπαρξίν μας. Ὡστε ἐνθουσιασθέντες ἅπαντες εἰς μίαν τοιαύτην γενναίαν ἀπάντησιν μέ τοιαῦτα εἰλικρινῆ αἰσθήματα, μέ ἀπαντοῦν, ὅτι: “Ἀφοῦ ἐσεῖς οἵτινες συνεδασιλεύατε μέ τούς Τούρκους, μέ τόσην δόξαν, μέ τόσην κολοσσαίαν κατὰστασιν χρηματικῆν καί κτηματικῆν, μέ τόσην πολυπληθῆ οἰκογένειαν, ἀποφασίζετε νά τὰ θυσιάσετε ὅλα χάριν τῆς πατρίδος, ἡμεῖς, οἵτινες δέν ἀποτελοῦμεν ὅλοι τό τέταρτον τῆς ἐδικῆς σας περιουσίας, νά μή τὰ θυσιάσωμεν; Ἀποφασίζομεν λοιπόν, ὅτι θέλομεν εἶσθαι ἀχώριστοι καί πιστοί εἰς ἐσᾶς καί ὅτι θέλει ὑπακούομεν εἰς ὅλας τὰς διαταγὰς σας καί ἔτοιμοι καί εἰς πῦρ καί εἰς θάνατον καί, ὅπου χαθῆτε ἐσεῖς, ἄς χαθῶμεν καί ἡμεῖς”.

Καί οὕτως ὁμοφώνως ἐφέραμεν τόν ἱερέα καί ὠρκίσθησαν ἅπαντες ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου». (Κώστας Σαρδελῆς, *Τό Ἀνθολόγιο τῆς Λευτεριᾶς. Λόγος καί Λογοτεχνία τῶν Καπεταναίων*, ἐκδ. Φιλιππότη, Ἀθήνα 1984, σσ. 49-50).

Αὐτά, λοιπόν, πίστευαν καί γι’ αὐτά ἀγωνίσθησαν καί νίκησαν οἱ Ἕλληνες τό Ὕ21 εἰς πείσμα τοῦ Σκάι καί τῶν νεοοθωμανῶν καί νεοραγιαδῶν. Αὐτά πιστεύουν καί γι’ αὐτά θά ἀγωνισθοῦν καί θά νικήσουν καί σήμερα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΥΠΕΡ ΡΑΣΚΑΣ ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΕΙΣΠΗΔΗΣΙΣ*

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ

1. Πρόσφατοι δηλώσεις καί καταχωρήσεις εἰς τό Διαδίκτυον [συνέντευξις τοῦ κ. Ἀμφιλοχίου στήν Romfea.gr] διά τῶν ὁποίων προσδιορίζεται καί χαρακτηρίζεται κανονικῶς ὡς ἐκκλησιαστικόν ἀδίκημα εἰσπηδήσεως εἰς τήν Ἁγιοπάτην Ἀδελφήν Ἁγιοσαββαΐτικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας ἡ ἀπαντητικὴ μου ἐπιστολή πρὸς τόν Πανιερώτατον Ἐπίσκοπον Ράσκας, Πριζρένης, Κοσσυφοπεδίου καί Μετοχιῶν κ.κ. Ἀρτέμιον εἰς ἀποσταλέντα ὑπ' Αὐτοῦ ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τήν κανονικὴν Του ἐμπλοκὴν καί τήν κατάγνωσιν εἰς Αὐτόν καί ἐπιβολὴν τῶν κανονικῶν ποινῶν τῆς ἐκπτώσεως καί τῆς καθαιρέσεως, ἀποκαλύπτει πασιδήλως ὅτι οἱ ἰσχυριζόμενοι τὰ ἀνωτέρω ἀγνοοῦν βασικὰς ἐννοίας τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Ἀδιαιρέτου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διότι κατὰ τοὺς Θείους καί Ἱερούς Κανόνες ΛΕ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Β' τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΙΓ' καί ΚΒ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου *τό κανονικόν ἔγκλημα τῆς εἰσπηδήσεως προϋποθέτει σωματικὴν παρουσίαν εἰς ἑτέραν Κανονικὴν δικαιοδοσίαν καί ἐνέργειαν ἱερατικῶν πράξεων (τελετουργικῶν, διοικητικῶν καί διδακτικῶν).*

Ἐπομένως ἡ διά τῆς ἐγγράφου ἀπαντήσεως ἔκφρασις γνώμης ἐντὸς τοῦ ἁγιωτάτου συνοδικοῦ συστήματος τῆς Μίας, Ἁγίας, Ὁρθοδόξου, Καθολικῆς καί Ἀπο-

στολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῆς Ἀδιαιρέτου καί καταδικασάσης τόν «ἔθνοφυλετισμόν», ὑπὸ οἰουδήποτε μέλους τοῦ Σώματος Αὐτῆς, πολὺ περισσότερον ὑπὸ Ἐπισκόπου Αὐτῆς, τυγχάνει κανονικῶς δόκιμος καί ἐπιτρεπτὴ ἐνέργεια καί μάλιστα παραδεδομένη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων διὰ πολλῶν παραδειγμάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Εἰσπήδησις εἰς τὰ interna τῆς Ἁγιοσαββαΐτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας θὰ ἐγένετο, ἐάν εἰσερχόμεν ἰεροπρακτῆσω καί νά κηρύξω καί νά τελέσω ἐκκλησιαστικὰς διοικητικὰς πράξεις δίχα συγκαταθέσεως, συναινέσεως καί κανονικῆς ἀδείας τῆς αὐτόθι ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Ὡσαύτως ἡ ἔκφρασις ἀπορίας καί πόνου διὰ τὰ οἰκουμενιστικὰ «ἀνοίγματα» τῆς ἕως ἐχθῆς μαχομένης ὀρθοδόξως καί ἁγιοπατερικῶς Ἁγιοσαββαΐτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καί συγκεκριμένως ἡ ἀμνήστευσις τῶν ἀμεταμελήτων παπιστῶν διὰ τὰ κατὰ τοῦ Σερβικοῦ Γένους δεινὰ ἐγκλήματα γενοκτονίας 800.000 Σέρβων νεομαρτύρων πρότῃτα «ἁγιοποιησάντων» τόν πνευματικόν καί ἠθικόν αὐτουργόν τῶν εἰδεχθῶν ἐγκλημάτων Ρωμαιοκαθολικόν «Ἀρχιεπίσκοπον» Ζάγκρεμπ Ἀλουΐσιον Στέπινατς καί αἱ συμπροσευχαί μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Παπικῆς παναιρέσεως, ὡς ἡ πρότῃτα

* Ὁ τίτλος εἶναι δικός μας. Τό κείμενο πού δημοσιεύουμε ἐξεδόθη ὡς Ἀνακοινωθέν τῆς Ἱ. Μητρο. Πειραιῶς. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι καταδεικνύεται ἐδῶ τό ἀντικανονικόν τῆς καθαιρέσεως τοῦ ἐπισκόπου Ράσκας Ἀρτεμίου, δίδεται καί μία ἀποστομωτικὴ ἀπάντησις σ' αὐτούς πού πιπιλίζουν τὴν καρμέλα τῆς εἰσπηδήσεως, ἀκόμη καί γιὰ τὴν περίπτωσι πού ραδιοφωνικὸς σταθμὸς μιᾶς Μητροπόλεως ἀκούγεται καί στό ἔδαφος μιᾶς ἄλλης!

τήν 27.1.2011 εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Βελιγραδίου ὑπό τῶν πνευματικῶν ἐγγόνων τοῦ ὀσίου καί θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Ἰουστίνου (Πόποβιτς), διά τῶν θεοειδῶν συγγραφῶν τοῦ ὁποίου ἐπλήγησαν θανασίμως οἱ τετραπάχυντοι δαίμονες τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ, Παπισμοῦ καί ἀντιχριστοῦ Διαφωτισμοῦ δέν ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς εἰσπήδησιν ἀλλά δεδικαιολογημένην ἔκφρασιν ἀδελφικῆς διαμαρτυρίας διά τήν ἀλλοτρίωσιν καί ἔκπτωσιν ἐκ τῆς ἀγιοπατερικῆς καί ἀγιοπνευματικῆς ὀρθοδόξου πορείας.

2. Οἱ ἀδαεῖς ἐπικριταί μου, βαδίζοντες «ἰδιωνύμου» ἐμπνεύσεως ὁδόν καί ὄχι τήν ὑπό τῶν θείων καί ἱερῶν κανόνων προβλεπομένην ἐκκλησιαστικήν καί κανονικήν ὁδόν, παρεῖδον τήν οὐσίαν τῆς ἀπαντητικῆς μου ἐπιστολῆς, διότι δέν συνέφερε, καθῶς καί τό κανονικόν καί νομικόν ὑπόβαθρον τῆς κατατεθείσης κριτικῆς μου σκέψεως ἐρειδόμενον εἰς τούς θείους καί ἱερούς κανόνας πού σαφῶς καί ρητῶς ἀναφέρονται ὡς καί τήν καταλυτικήν διά τήν ὄλην αὐτήν ἀλγεινήν ὑπόθεσιν Ἀπόφασιν 1410/2010 τοῦ ΣΤ΄ Ποινικοῦ Τμήματος τοῦ Ἀνωτάτου Ἀναιρετικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (Ἀρείου Πάγου), τῆς ἀδυσμεύτου καί ἀδεκάστου Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης πού κονιορτοποίησε τά φληναφήματά τους καί κατέδειξε ὡς προσχηματικήν καί ψευδεπίγραφον τήν κατά τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Συμεών Βιλόφσκυ, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Ἐπισκοπῆς Ράσσκας (καί κατ' ἐπέκτασιν κατά τοῦ Πανιερωτάτου Ἐπισκόπου Ράσσκας κ. Ἀρτεμίου) ποινικήν δίωξιν διά δήθεν ὑπεξαίρεσιν καί νόσφισιν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιακῶν στοιχείων καί ἐπιπροσθέτως τήν πρόσφατον ἀποφυλάκισιν ὑπό τῶν Σερβικῶν Ἀρχῶν ἐλλείψει στοιχείων τοῦ φερομένου ὡς συνεργοῦ τῶν ἀνωτέρω ἐργολάβου κατασκευῶν κ. Predrag Suboticki.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό καί πρὸς κατασχύνην τῶν ἐπικριτῶν μου ἐπικαλοῦμαι τήν εὐπειθεστάτην ἐνέργειάν μου πρὸς τήν Ἁγιοσαβδαϊτικήν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας νά ἀποδεχθῶ τήν ἀναπόδεικτον προφορικήν δήλωσιν Αὐτῆς, διά τοῦ Πανιερωτάτου Ἐπισκόπου Μπάτσκας κ. Εἰρηναίου (Μπούλοβιτς) περὶ τῆς ἀκυρότητος τοῦ ἀποσταλέντος μοι ὑπό τοῦ κυριάρχου αὐτοῦ Ἐπισκόπου Κανονικοῦ Ἀπολυτηρίου Γράμματος τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Συμεών Βιλόφσκυ καί νά ἀποστείλω πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην κ. Εἰρηναῖον καί τήν περί Αὐτόν Ἱ. Σύνοδον τόν Ἀτομικόν αὐτοῦ Φάκελλον.

3. Παρά τίς βαρῦγδουπες ἀθεολόγητες καί ἀνεπέριστες νομοκανονικῶς δηλώσεις τῶν ἀνωτέρω ἐπικριτῶν μου τά ἀδυσώπητα κανονικά ἐρωτήματα διά τās κανονικῶς ἐκνόμους ἐνεργείας τῆς Ἁγιοσαβδαϊτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας παραμένουν ἀναπάντητα καί εἰδικώτερον:

Βάσει

- α. ποίων κανονικῶν διαδικασιῶν,
- β. ποίων κανονικῶν κατηγορητηρίων,
- γ. ποίας προσάψεως πραγματικῶν περιστατικῶν,
- δ. ποίων κανονικῶν ἀνακρίσεων,
- ε. ποίας διερευνήσεως κατηγορητηρίων,
- στ. ποίων κανονικῶν δικῶν,
- ζ. ποίων ἀπολογιῶν καί
- η. ποίων ἐνδίκων μέσων ἐξεδόθησαν:
 - i. Ἡ ἀπό 11/2/2010 Ἀπόφασιν τῆς Σερβικῆς Δ.Ι.Σ. περὶ τῆς προσωρινῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Ἐπισκόπου Ἀρτεμίου ἐκ τῆς Θεοσώστου δικαιοδοσίας Αὐτοῦ,
 - ii. Ἡ ἀπό 2/5/2010 Ἀπόφασιν τῆς Σερβικῆς Ἱεραρχίας περὶ ἐπιβολῆς εἰς τόν Ἐπισκοπον Ἀρτέμιον τῆς ποινῆς τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τῆς Κανονικῆς δικαιοδοσίας Αὐτοῦ,
 - iii. Ἡ ἀπό 18/9/2010 Ἀπόφασιν τῆς Σερβικῆς Δ.Ι.Σ. περὶ ἐπιβολῆς εἰς τόν Ἐπισκοπον Ἀρτέμιον τῆς ποινῆς τῆς ἀορίστου ἀργίας ἀπό πάσης ἱεροπραξίας καί

vi. Ἐκ τῆς 18/11/2010 Ἀπόφασις τῆς Σερβικῆς Ἱεραρχίας περὶ ἐπιβολῆς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Ἀρτέμιον τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης ὑπουργήματος.

Καί τέλος μία ταπεινή ἐπισήμανσις, ἀλη-

θῆς φιλελληνισμός εἶναι ἢ μετ' ἐπιμελείας καί ἀφοσιώσεως τήρησις τῶν θείων καί ἱερῶν κανόνων εἰς τὴν θέσπισιν τῶν ὁποίων πρωτοστάτησαν οἰκουμενικοὶ Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἈΝΙΣΤΟΡΗΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ 1821

τοῦ Κωνσταντίνου Χολέβα, πολιτικοῦ ἐπιστήμονος

Ἐν ἀρχῇ ἦν ἡ κ. Ρεπούση πού προσαθοῦσε νά πείσει τὰ ἑλληνόπουλα ὅτι ἡ Τουρκοκρατία ἦταν μία ἰδανική περίοδος γιά τοὺς προγόνους μας. Στὴ συνέχεια ἦλθε ἡ τετράτομη ἱστορία τῶν Βαλκανίων πού χρηματοδοτήθηκε ἀπὸ τὸν γνωστὸ χρηματιστὴ Τζόρτζ Σόρος καί κινεῖται στὴν ἴδια γραμμὴ ὑπὲρ τῶν Ὀθωμανῶν. Μετὰ ἦλθε στὴν ἐπικαιρότητα ἡ ἀποψη ὅτι πρὶν ἀπὸ τὸ 1821 δέν ὑπῆρχε συγκροτημένη ἑλληνική ἐθνική συνείδηση, ἀλλὰ οἱ Εὐρωπαῖοι Διαφωτιστές μᾶς ἔμαθαν νά λέμε ὅτι εἴμαστε Ἑλληνες. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἰδεολογήματα συγκεντρώνονται σήμερα στὴ νέα τηλεοπτική σειρά τοῦ ΣΚΑΪ γιά τὸ 1821. Δέν προσχωρῶ σέ συνωμοσιολογίες, ἀλλὰ πολλοὶ συμπατριῶτες μας εὐλόγως διερωτῶνται ἂν ὑπάρχει πολιτική σκοπιμότητα πίσω ἀπὸ τὴν ἐργώδη αὐτὴ προσπάθεια νά ξαναγραφεῖ ἢ μᾶλλον νά σθηστεῖ ὀριστικά ἡ Ἑλληνική Ἱστορία. Ἀφήνω τὴν ἀπάντησιν στόν κάθε νουνεχῆ ἀναγνώστη καί θά ἀσχοληθῶ μέ τὴν ἀμιγῶς ἱστορική πλευρά τῆς ὑποθέσεως.

Ἐρώτημα πρῶτον. Ἐχει δίκαιον ἡ ἀποψη πού προβάλλεται στὴ σειρά τοῦ ΣΚΑΪ ὅτι ἡ ἐθνική συνείδηση τῶν Νεοελλήνων διαμορφώθηκε μόλις λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ

τὸ 1821; Φυσικά ὄχι. Ἐκατοντάδες μαρτυρίες Ἑλλήνων καί ξένων, κληρικῶν καί λαϊκῶν, περισσότερο ἢ λιγότερο μορφωμένων διαψεύδουν τοὺς συντελεστὲς τῆς σειρᾶς. Ἑλληνικὸ ἔθνος μέ συνείδηση ἐνότητος ὑπάρχει ἀπὸ τὴν Ἀρχαιότητα. Ἦδη τὸν 5ο αἰῶνα π.Χ. ὁ Ἡρόδοτος καταγράφει τὰ συνδετικά στοιχεῖα πού ἔνωσαν τίς ἑλληνικές πόλεις-κράτη: Ἡ κοινὴ καταγωγὴ, ἡ γλῶσσα, ἡ θρησκεία, τὰ ὁμότροπα ἦθη. Συνεχίζεται αὐτὴ ἡ συνείδηση στὴν ἑλληνιστική καί βυζαντινὴ περίοδο, μέ ἀποκορύφωμα τὴν ἀπάντησιν τοῦ Αὐτοκράτορα τῆς Νικαίας Ἰωάννη Βατάτζη πρὸς τὸν Πάπα Νικόλαο Θ' τὸ 1250: Εἴμαστε τὸ ἀρχαῖον γένος τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἄνθισε ἡ σοφία γιά ὅλον τὸν κόσμον. Συνεχίζεται μέ τὴν τελευταία ὁμιλία τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ὅταν ὀνομάζει τὴν Κωνσταντινούπολη «ἐλπίδα καί χαρὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων».

Γύρω στό 1700 ὁ φλογερός ἱεροκέρυκας Ἡλίας Μηνιάτης παρακαλεῖ τὴν Παναγία ὡς ἐξῆς: «Ἐως πότε τὸ τρισάθλιον γένος τῶν Ἑλλήνων ἔχει νά εὐρίσκειται εἰς τὰ δεσμά μιᾶς ἀνυποφέρτου δουλείας;». Οἱ ὄροι Ρωμηός, Γραικός καί Ἑλλην χρησιμοποιοῦνται ταυτόχρονα καί μέ παρεμφερή σημα-

σία. Χαρακτηριστικό είναι τό ποίημα του Ματθαίου Ἐπισκόπου Μυρέων, ὁ ὁποῖος τό 1619 θρηνεῖ γιά τήν ἙΑλωση χρησιμοποιοῦντας γιά τό ἔθνος μας καί τά τρία αὐτά ὄνόματα. Ἐπό τό 1529 ἕως τό 1821 τό δημοφιλέστερο ἀνάγνωσμα του λαοῦ μας ἦταν ἡ «Φυλλάδα του Μεγαλέξανδρου» πού θύμιζε τήν δόξα τῶν ἀρχαίων προγόνων. Τό 1708 ὁ Νικόλαος Μαυροκορδάτος στό ἔργο του «Φιλοθέου Πάρεργα» γράφει ὅτι εἴμαστε τό γένος τῶν «ἄγαν Ἑλλήνων», δηλαδή καθαρῶν Ἑλλήνων. Καί οἱ καραδοκῆρες ἐπί Τουρκοκρατίας τοποθετοῦσαν στά πλοῖα τους ὡς ἀκρόπρωρα τίς μορφές τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Λαός, λοιπόν, καί διανοοῦμενοι γνωρίζουν πολύ καλά ὅτι ὑπάρχει συνέχεια του Ἑλληνισμοῦ.

Ἐρώτημα δεύτερο: Περνοῦσαν καλά οἱ Ἑλλήνες ἐπί Τουρκοκρατίας, μέ δικαιώματα καί ἐλευθερίες, ὅπως ἀκούσαμε ἀπό τόν ΣΚΑΪ στίς 15.1.2011; Ἄς ἀφήσουμε τίς μαρτυρίες τῆς ἐποχῆς νά ἀπαντήσουν:

Στά μέσα του 17ου αἰῶνος ὁ Γάλλος Ἱησοῦίτης Ρισάρ καταγράφει τίς ἐντυπώσεις του ἀπό τήν ὑπόδουλη Ἑλλάδα: «Νά σκεφθεῖ κανεῖς ὅτι οὐδέποτε ἀπό τήν ἐποχή του Νέρωνος, του Δομητιανοῦ καί του Διοκλητιανοῦ ἔχει ὑποστῆ ὁ Χριστιανισμός διωγμούς σκληρότερους ἀπό αὐτούς πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ ἀνατολική Ἐκκλησία...». Τόν 17ο αἰῶνα ὁ Μουσουλμάνος περιηγητής Ἐβλιγιά Τσελεμπή περιγράφει διαίους ἐξισλαμισμούς καί παιδομάζωμα στή Βέροια, στήν Ἐδεσσα καί σέ ἄλλες πόλεις. Τό δημοτικό μας τραγούδι ἔχει καταγράψει τόν θρῆνο τῶν μανάδων γιά τά παιδιά τους ὡς ἐξῆς: «Ἀνάθεμά σε, Βασιλιά, (σ.σ. Σουλτάνε) καί τρισανάθεμά σε...νά μάσεις παιδομάζωμα, νά κάνεις Γενιτσάρους...πέρισυ πῆραν τόν γιόκα μου, φέτος τόν ἀδελφό μου»! Περὶ τό 1760 ὁ Ἰωάννης Πρίγκος ἀπό τό Πήλιο γράφει: «Τέτοιος

βάρβαρος ἄδικος εἶναι ὁ Τοῦρκος». Στά τέλη του 18ου αἰῶνος ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης καταγράφει 87 ἀπό τά ἀναρίθμητα μαρτύρια Νεομαρτύρων, δηλαδή Χριστιανῶν πού βασανίσθηκαν καί θανατώθηκαν λόγω τῆς Χριστιανικῆς τους πίστεως. Ὁ Φωτάκος Χρυσανθόπουλος, ὑπαπιστής του Θ. Κολοκοτρώνη, στά Ἀπομνημονεύματά του μάς δίνει μαρτυρία κρυφοῦ σχολείου πού ὀργάνωναν οἱ ἱερεῖς φοβούμενοι τούς Τούρκους.

Ἐρώτημα τρίτο: Οἱ κλέφτες ἦσαν ἐθνικοί ἀγωνιστές ἢ φυγόδικοι ἐγκληματίες, ὅπως ἀκούσαμε ἀπό τόν ΣΚΑΪ; Ἄν κάποιος Ἑλληνας ἔβλεπε τόν Τοῦρκο νά διάζει τήν ἀδελφή του καί ἐπετίθετο στόν διαστή, τότε ναί, ἴσως κάποιος ἀπό τούς κλέφτες τῶν βουνῶν νά ἦσαν φυγόδικοι. Ἀλλά ἀπό τό ἄδικο δικαστήριο του κατακτητῆ. Σημαντική λεπτομέρεια, ἡ ὁποία ἀποσιωπήθηκε. Ὅσο δέ γιά τήν συνείδηση τῶν ἰδίων τῶν κλεφτῶν, τήν ἐξηγεῖ ὁ Θ. Κολοκοτρώνης, ὁ ὁποῖος ἀνδρώθηκε μέσα στήν κλεφτουριά. Λέγει, λοιπόν, στόν Ἄγγλο Ναύαρχο Χάμιλτον ὅτι οἱ κλέφτες καί οἱ ἀρματολοί στά βουνά εἶναι ἡ φρουρά του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ἡ ὁποία συνεχίζει ἀκόμη νά πολεμᾷ.

Ἐρώτημα τέταρτο: Ἦσαν μόνο οἰκονομικά τά αἷτια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως; Αὐτή τῆ μονομερῆ ἐρμηνεία τήν καθιέρωσαν κάποτε οἱ Ἑλλήνες μαρξιστές, ἀλλά οἱ ἴδιοι τήν ἀπέσυραν στό συνέδριο του Κέντρου Μαρξιστικῶν Ἐρευνῶν τό 1981. Ὅμως ἀξία ἔχει ἡ ἀποψη τῶν ἰδίων τῶν ἀγωνιστῶν: Μάχου ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος, διεκήρυξε ὁ Ἄλ. Ὑψηλάντης τόν Φεβρουάριο του 1821. Ἀγωνιζόμεστε γιά τόν Χριστό καί τόν Λεωνίδα, ἔγραφε ἡ προκήρυξη του Ἀθανασίου Διάκου πού δημοσιεύθηκε σέ ἰταλική ἐφημερίδα τῆς Τεργέστης. Αὐτά πρὸς τό παρόν.

ΚΑΡΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ:

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ, ΤΩΝ ΛΑΩΝ, ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ*

του Θύμιου Παπανικολάου, εκδότη του περιοδικού Ρεσάλτο

Βρισκόμαστε μπροστά σέ μιά από τίς πιό σκοτεινές και έφιαλτικές καμπές τής ανθρώπινης ιστορίας. Πιθανότατα νά ζοῦμε ένα κοινωνικό δράμα χωρίς ιστορικό προηγούμενο. Σήμερα μόνο όσοι δέν έχουν μάτια για νά δοῦν, αὐτιά για νά ἀκούσουν και ψυχή για νά αἰσθανθοῦν, δέν μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ Νέα Πλανητική Τάξη προωθεῖ μέ βαρβαρότητα ἀσυνήθιστη τόν ἀφανισμό τῶν ἐθνῶν και τῶν λαῶν, τῶν ἰδεῶν και τῶν πολιτισμῶν, ἀκόμα και τής ἴδιας τής ανθρώπινης ὑπαρξης, ἀλλά και τής ἔννοιας ἀνθρώπου.

Αὐτόν τόν ἐθνικό μας ἀφανισμό τόν βαπτίζουν, οἱ ὑπηρετές του διεθνούς κατεστημένου, χωρίς ἴχνος ντροπῆς και συστολῆς, «νέο πατριωτισμό»! Αὐτοὶ οἱ μοχθηροὶ μακιγιαρισμένοι Ἰάγοι, τόν ἐθνικό μας ἀφανισμό τόν βαπτίζουν «νέο πατριωτισμό»!

Συστατικό στοιχείο αὐτοῦ του νεοταξικού «πατριωτισμοῦ» εἶναι οἱ δόλιες και βάρβαρες ἐπιθέσεις ἐναντίον τής Ἱστορίας μας και τής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόν συνεκτικό ἰστό τής ἐθνικῆς μας συνείδησης και ὑπόστασης.

Ἐδῶ και δεκαετίες ἔχει ἀρχίσει μία σταθερή, συστηματική και ἐπιδοτούμενη «ἐργασία» κατά τής ἐθνικῆς μας συγκρότησης, συνακόλουθα κατά τής Ἱστορίας, τῶν ἀγωνιστικῶν μας παραδόσεων και τῶν ἐθνικῶν συμβόλων. Ἡ «ἐκσυγχρονιστική» λαίλαπα του σημιτισμοῦ θεμελίωσε, συστηματοποίησε και ἐντατικοποίησε τίς ἐπιθέσεις για τήν ἀποδόμηση ὅλων τῶν σπονδύλων του συνεκτικοῦ ἰστοῦ του ἑλληνικοῦ ἔθνους και

τῆς ἀγωνιστικῆς μας μνήμης.

Οἱ πρῶτες ἐπιθέσεις στόχευαν τήν Ὁρθοδοξία (ταυτότητες), τίς ἐθνικές ἐορτές (παρελάσεις) και τά ἐθνικά σύμβολα (σημαία, σταυρός κ.λπ). Στή χώρα μας οἱ ἐπιθέσεις αὐτές ἔχουν ἐκδηλωθεῖ πολυεδρικά και πολυκέφαλα. Δειγματοληπτικά ἀναφέρω: Τό ἔκτρομα του διδλίου τής Ἱστορίας τής κυρίας Ρεπούση. Οἱ θεωρητικές, δῆθεν «ἱστορικές» τεκμηριώσεις, τής ἐπιδοτούμενης ὁμάδας Λιάκου. Ἡ τετράτομη Ἱστορία τῶν Βαλκανίων, ἡ χρηματοδοτούμενη ἀπό τόν Σόρος. Οἱ δόλιες πρακτικές του ὑπουργείου τής Διαμαντοπούλου (Θάλεια Δραγώνα): σχολικά συγγράμματα, κατάργηση του μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν και τής Ἱστορίας και πολλά ἄλλα.

Τώρα σέ ὅλα τά παραπάνω προστέθηκε και ἡ δόλια, ἀλλά και χυδαία πρακτική τῶν ΜΜΕ και του τηλεθέαματος. Μία πρακτική πού ἀποστειρώνει κάθε ἱστορικό χυμό και ἐπαναδιατυπώνει τήν Ἱστορία σύμφωνα μέ τίς ἀπαιτήσεις τῶν μαφιῶν του χρήματος, χρησιμοποιώντας ὅλα τά σύνεργα του πλαστογράφου ταχυδακτυλουργοῦ. Οἱ «οἰκότροφοι» παραχαράκτες του Σκάι, μέ τά τηλεοπτικά τους «ἱστορικά» ἐγχειρίδια» τώρα συκοφαντοῦν και τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τόνοι λάσπης ρίχνονται ἐναντίον τής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἀπό τούς γραικύλους του Σκάι.

Αὐτός εἶναι ὁ «νέος τους πατριωτισμός». Δηλαδή ὁ ἐφιάλτης του νεοταξικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Ὁ ἐφιάλτης αὐτός του νεοταξικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ συμπυκνώνεται,

* Πρόκειται για τήν ὀμιλία του Θύμιου Παπανικολάου στή συγκέντρωση διαμαρτυρίας ἐναντίον τής κάρτας του πολίτη στήν Πλατεία Συντάγματος στήν Ἀθήνα 6.2.2011.

ἀποτυπώνεται καί κωδικοποιείται στήν Κάρτα τοῦ Πολίτη.

Ἡ Κάρτα τοῦ Πολίτη δέν εἶναι ἀπλῶς τό πιό ἐφιαλτικό ἐργαλεῖο ἀκτινογραφικοῦ καί ὀλοκληρωτικοῦ φακελώματος τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, ἀλλά καθιστᾷ τόν ἀνθρώπο ἕνα ἠλεκτρονικό ψηφίο. Ὁ ἐφιάλτης τοῦ Ὁργουελ ὠχριᾷ μπροστά σέ αὐτήν τή μακάβρια μοχθηρία τῆς νεοταξικῆς κακουργίας.

Ἡ ἐπιβολή τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη σαλπίζει τόν θάνατο τοῦ Ἀνθρώπου, τόν θάνατο τῶν ἱστορικῶν κοινωνιῶν καί τῶν λαῶν, συνακόλουθα τόν θάνατο τῶν Ἰδεῶν, τῆς Πολιτικῆς καί τῶν Ἐπαναστατικῶν Κινήματων.

Τό γεγονός ὅτι κανένα κόμμα δέν μιλάει σταθερά καί ἀγωνιστικά πάνω σέ αὐτό τό ζήτημα ζωῆς καί θανάτου γιά τίς κοινωνίες, τούς λαούς καί τόν Ἀνθρώπο, ἀποκαλύπτει περίτρανα ὅτι ὅλα τά κόμματα εἶναι γρανάζια τοῦ νεοταξικοῦ ἐφιάλτη.

Ἐδῶ ἀπαστράπτει καί ἡ ὑποκρισία ὄλων τῶν ἱερατειῶν τοῦ καθεστώτος. Ἀπό τή μία κλίνουν σέ ὅλες τίς πτώσεις τά «ἀνθρώπινα δικαιώματα» καί πρωτοστατοῦν ὅλες οἱ δῆθεν προοδευτικές δυνάμεις γιά τά δικαιώματα τῶν μειοψηφιῶν καί τῶν ποικίλων διαστροφῶν (κοινωνικῶν, πολιτικῶν, ψυχολογικῶν), καί ἀπό τήν ἄλλη σιωποῦν σκανδαλωδῶς πάνω στήν Κάρτα τοῦ Πολίτη, πού ἐξανεμίζει καί ἐξαφανίζει ὅλα τά κοινωνικά, πολιτικά καί ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν λαῶν, ἀκόμα καί τό δικαίωμα νά ὑπάρχεις ὡς ἄνθρωπος. Χαλᾷνε τόν κόσμο γιά μία κάμερα στό δρόμο, ἀλλά καταπίνουν τή γλώσσα τους πάνω στόν ἀποτροπιασμό τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη. Μία κάρτα ὀργουελικοῦ χαφιεδισμοῦ. Μία ρουφανά ἀσύλληπτης, ἀποτρόπαιης καί θηριώδους καπιταλιστικῆς κακουργίας.

Ἔτσι, τόν σταυρό τοῦ μαρτυρίου τόν σηκώνουν οἱ πρωτοπόροι ἀγωνιστές τῆς

Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι αὐτοί πού προωθοῦν ἀγωνιστικά τόν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ὀργουελικοῦ ἐφιάλτη τῆς Κάρτας. [...]

Κόντρα στό ρεῦμα τῆς κομματοκρατίας καί τῆς καθεστωτικῆς μοχθηρίας. Ἀγωνίζονται κόντρα καί στό ρεῦμα τῆς οὐδετερότητας καί τῶν ἀμφιταλαντεύσεων!

Ἄς κάνουμε πιό συγκεκριμένο αὐτό τό ζήτημα τῆς «οὐδετερότητας». Στίς κρίσιμες καμπές τῆς Ἱστορίας παρατηροῦνται τά περυσότερα φαινόμενα τῆς «οὐδετερότητας», τῆς λιποψυχίας καί τῆς ἀδράνειας, ἰδιαίτερα στή σφαῖρα τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων καί τῶν διανοουμένων.

Σέ τέτοιες καμπές, ὅπου ἡ ἱστορία ἀπαιτεῖ ἀγῶνες, θυσίες καί ρίσκα, ἐμφανίζονται μέσα στίς τάξεις, καί τῶν διανοουμένων ἐκείνων τῶν φιλικά προσκείμενων στούς λαϊκοὺς ἀγῶνες, τάσεις φυγῆς, λιποταξίας καί ἀποδέσμευσης ἀπό τίς εὐθύνες καί ἀπό τούς κινδύνους τῆς ἱστορίας.

Ὅταν μπαίνουν στήν ἡμερησία διάταξη καί ἐπιτακτικά οἱ «κίνδυνοι τῆς ἱστορίας», δηλαδή πρακτικά ζητήματα ἀγώνα, τότε πολλοί διανοούμενοι συνοδοιπόροι, λιποταχτοῦν μέ ποικίλα προσχήματα. Αὐτό συμβαίνει καί σήμερα. Πολλοί πρωτοπόροι ἀγωνιστές διανοούμενοι καί τῆς Ἐκκλησίας, μέ ὑψηλό Ὁρθόδοξο φρόνημα, δέν ἔχουν συνειδητοποιήσει τούς μεγάλους κινδύνους σχετικά μέ τήν Κάρτα τοῦ Πολίτη. Κινδύνους καί γιά τήν ἴδια τήν Ὁρθοδοξία.

Ὁ ἀγώνας γιά τήν Κάρτα τοῦ Πολίτη θέτει ἄμεσα, ἐπιτακτικά καί πρακτικά τή ρήξη μέ τά ποικίλα καί πολύχρωμα κατεστημένα. Μία ρήξη πού θέτει σέ κίνδυνο τίς κοινωνικές, πνευματικές καί ψυχολογικές ἰσορροπίες τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος. Ἡ ἡρεμία ὅμως μίας τέτοιας «βολεμένης ἰσορροπίας» εἶναι θανάσιμη αὐταπάτη.

Ὅταν οἱ λαοί ἀλυσσοδεθοῦν, τίποτα δέν μένει ὄρθιο. Οὔτε οἱ πρόσκαιρες ἰσορροπίες τοῦ πνεύματος καί τῆς διανόησης.

Ἡ ἀδράνεια πάντα ὀδηγεῖ στήν ἄδυσσο τῆς καθεστωτικῆς Βαρβαρότητας.

Ἡ συστράτευση, λοιπόν, ὄλων –καί τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος– στόν ἀγώνα ἐναντίον τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη ἀποτελεῖ ἄμεσο καθῆκον πρώτης προτεραιότητας.

Μιά καί δέν μπορεῖ νά περιμένει κανεῖς τίποτα ἀπό τόν καθεστωτικό πολιτικό κόσμο καί τά ἱερατεῖα του, ὁ κληρὸς ἔπεσε, γιά ἄλλη μία φορά στήν Ἱστορία, τόν ἀγώνα αὐτόν νά τόν προωθήσουν καί νά τόν ὀργανώσουν οἱ ἀγωνιστικὲς δυνάμεις τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐάν ἐξαπλωθεῖ αὐτό τό Κίνημα γιά τήν Κάρτα τοῦ Πολίτη, δέν θά περάσει ἡ Κάρτα τοῦ Πολίτη.

Καί αὐτός ὁ ἀγώνας ἐναντίον τῆς Κάρτας θά ἐπιφέρει καταλυτικὲς ἀλλαγές στήν ἀγωνιστικὴ πολιτικὴ ψυχολογία τῆς κοινῆς καί τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Θά ἀποτελέσει αὐτός ὁ ἀγώνας τό νικηφόρο σάλπισμα τῆς πνευματικῆς καί πολιτικῆς ἀφύπνισης.

Αὐτός ὁ ἀγώνας πρέπει νά ἐνταθεῖ, νά διευρυνθεῖ καί νά ὀργανωθεῖ ἀκόμα περισσότερο.

Τό καθεστῶς τῶν ἀνδρεικέλων τῆς Νέας Τάξης στήν Ἑλλάδα βρῖσκεται σέ δραματικό ἀδιέξοδο. Σέ μία ὀλοκληρωτικὴ οικονομική, πολιτικὴ καί ἠθικὴ κατάρρευση. Αὐτὴ ἡ κατάρρευση ἀντικειμενικά δρομολογεῖ γιγάντια κύματα ἀντιδράσεων καί ἀντίστασης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ ἑλληνικὸς λαός δέν θά ἀποδεχθεῖ οὔτε θά ὑπογράψει τόν θάνατό του.

Τό μόνο μέσον ἄμυνας πού διαθέτει ὁ

πλανητικὸς ἱμπεριαλισμὸς εἶναι νά θωρακιστεῖ μέ τά ἀτσάλινα λέπια τοῦ φασισμού. Μέ τά πλανητικὰ ὄργανα μιᾶς ἀνοικτῆς δικτατορίας. Παγκόσμια διακυβέρνηση, πλανητικὰ καί εὐρωπαϊκὰ ὄργανα ὠμῆς καταστολῆς καί τά ἀνάλογα τοπικὰ προτεκτοράτα.

Ἐνα οὐσιαστικὸ στρατήγημα αὐτῶν τῶν πλανητικῶν ἀτσάλινων λεπιῶν εἶναι ἡ Κάρτα τοῦ Πολίτη. Τό ὀλοκληρωτικό, ὅπως ἤδη ἀναφέραμε, καί τό πλέον ἀποτρόπαιο ἱστορικὸ φακέλωμα τῶν λαῶν καί τοῦ ἀνθρώπου: Ἡ ὑπόταξη καί ὁ θάνατος τοῦ Ἀνθρώπου.

Τό στρατηγικὸ ὄχημα αὐτοῦ τοῦ ἐφιάλτη εἶναι ἡ πλαστὴ τρομοκρατία. Δηλαδή ἡ τρομοκρατία πού κατασκευάζουν, προωθοῦν καί σκηνοθετοῦν τά πλανητικὰ κέντρα ἐξουσίας καί οἱ μυστικὲς ὑπηρεσίες τους.

Ἡ χώρα μας ἀποτελεῖ καί σέ αὐτόν τόν τομέα τόν πιό ἀδύνατο κρίκο, συνακόλουθα τόν «πυλωτικό χῶρο» ἐφαρμογῆς ὄλων τῶν νεοταξικῶν μεθόδων ὑποδούλωσης καί ὑπόταξης τῶν λαῶν.

Ἦδη ἡ παγκόσμια κρίση ἐκδηλώνεται ἐδῶ μέ τά πιό ζοφερά παθολογικά τῆς φαινόμενα καί οἱ δυνάστες τῆς Ε.Ε. καί τῶν Η.Π.Α. ἔχουν «χρίσει» τήν Ἑλλάδα σέ ρόλο Ἰφιγένειας. Δηλαδή στόν δοκιμαστή τῶν μακάβριων σχεδιασμῶν πού ἔχουν γιά ὅλους τοὺς λαούς τῆς Εὐρώπης καί τῆς ὑψηλίου.

Ἐχουν, ἤδη, ἐπιβάλλει, μέσω τῶν κυβερνητικῶν τους ἀνδρεικέλων καί τῶν δωσιλόγων κομμάτων, ὄλων τῶν κομμάτων, μία οικονομικὴ καί πολιτικὴ δικτατορία,

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται

στόν Διαδικτυακὸ Τόπο

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση

www.orthodoxnet.gr

Μερικὲς ἀπό τίς ἱστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε:

www.orthros.org, www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com καί id-ont.blogspot.com

καμουφλαρισμένη με τά «δημοκρατικά» (ἀκόμα) φύλλα τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ.

“Όλα τά κόμματα προετοίμασαν τούς ὄρους (ύλικούς, ιδεολογικούς, πολιτικούς) γιά τήν ἀναίμακτη ἐπιβολή αὐτῆς τῆς δικτατορίας τῆς Ε.Ε., τῶν Η.Π.Α., τῶν τραπεζῶν καί τῶν ποικίλων κερδοσκοπῶν.

Τά ὀχήματά τους καί τά «ἐργαλεῖα» τους ἦταν: Ἡ ἀλλοδαπή εἰσβολή καί κατοχή, τά ἀντιρατσιστικά ιδεολογήματα καί ἡ κατεδάφιση τῶν ἱστορικῶν, κοινωνικῶν καί ἐθνικῶν ἰσθῶν τῆς χώρας, ἡ ληστρική ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ, ἡ ἰδιωτικοποίηση τοῦ δημοσίου πλούτου, ὁ παρασιτισμός, ἡ Ἰθαγένεια, ὁ Καλλικράτης καί πολλά ἄλλα.

Μέσα σέ αὐτήν τή νεοταξική στρατηγική ἰσοπέδωσης τῆς Ἑλλάδας ἐντάσσονται καί οἱ λυσσώδεις ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τόν ἰσχυρό καί ἀκατάλυτο ἐθνικό σκελετό τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας. Ἀποτελεῖ τόν συνεκτικό ἰστό τῆς ἱστορικῆς καί ἐθνικῆς μας ὑπόστασης. Ἀλλά καί τό μοναδικό μετερίζι ἀγῶνα πού δέν

ἔχει ἰσοπεδωθεῖ ἀπό τή Νέα Τάξη· πού δέν ἔχει ἄλωθεῖ. Γι’ αὐτό οὐρλιάζουν σάν ὕαινες ὄλες οἱ καθεστωτικές δυνάμεις ἐναντίον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί πυροδολοῦν ἀσταμάτητα ἐναντίον κάθε ἀγωνιστικῆς κινητοποίησης. Γι’ αὐτό διαίζονται νά περάσουν τήν Κάρτα τοῦ Πολίτη. Θέλουν νά ἐπενδύσουν τή δικτατορία τους καί τίς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς ἀγωνιστικῆς Ὁρθοδοξίας μέ τά φασιστικά, ἀτσάλινα λέπια, μέ τόν «γύψο» τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτη.

Δέν θά τούς περάσει. Θά ἠττηθοῦν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ἠττᾶται, γιατί ἔχει πολύ βαθιές ρίζες μέσα στήν ἐλληνική κοινωνία καί στή συνείδηση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

Χρειάζεται ὅμως καί ἀκαμπτη ἀγωνιστική διάθεση καί ὀργάνωση τοῦ ἀγῶνα.

Καιρός νά μποῦνε σέ αὐτόν τόν ὠραῖο ἀγῶνα καί ἄλλα ἐκλεκτά τέκνα τῆς Ὁρθόδοξίας καί τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας.

Ἔτσι θά ἐπισπεύσουμε τήν ἠττα τῆς νεοταξικῆς κακουργίας.

“Όλοι στόν ἀγῶνα.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΛΠΟ

ΠΩΣ ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ ΝΑ ΑΛΥΣΟΔΕΣΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ*

τοῦ Χαράλαμπου Παπαδόπουλου

Τό ἐλληνικό δημόσιο χρέος, ὅπως κάθε δημόσιο χρέος, εἶναι σχεδόν κατά 100% χρέος πρὸς ἰδιωτικές τράπεζες καί πρὸς ἄλλες ἰδιωτικές ἐπιχειρήσεις συσχετιζόμενες μέ τό χρηματοπιστωτικό σύστημα. Δέν χρωστᾶμε σέ ξένα κράτη. Χρωστᾶμε σέ ξένους **ιδιω-τες**, κυρίως τραπεζίτες, αὐτούς πού τά Μ.Μ.Ε. ἀποκαλοῦν «κερδοσκόπους» ἢ «ἀγορές».

Σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο, δέν χρωστᾶνε οἱ φτωχές χώρες στίς πλούσιες, ὅπως θά περίμενε κανεῖς. Χρωστᾶει ὅλος ὁ κόσμος στίς τράπεζες καί, μάλιστα, οἱ πιά πλούσιες χώρες ἔχουν καί τά μεγαλύτερα χρέη (σέ ἀπόλυτους ἀριθμούς). Αὐτό ὁ καθένας μπορεῖ νά τό διαπιστώσει, ἀρκεῖ νά ἀνοίξει δύο ἱστοσελίδες στή Wikipedia, τή “List of countries

* Ἀπό τήν ἐφημ. *Ρήξη*, ἀρ. φ. 70 (15.1.2011), σ.10.

by public debt” και τή “List of countries by GDP” και νά κάνει τόν σχετικό πολλαπλασιασμό, ὥστε νά βρεῖ τά χρέη τῶν χωρῶν σέ ἀπόλυτες τιμές. Ἐάν τό κάνει, θά διαπιστώσει ὅτι οἱ ἕξι χώρες πού ἔχουν τό μεγαλύτερο δημόσιο χρέος (στοιχεῖα 2009) εἶναι, κατά σειρά, ἡ Ἰαπωνία, οἱ Η.Π.Α., ἡ Ἰταλία, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία καί ἡ Ἀγγλία, δηλαδή οἱ κατά τεκμήριο πλουσιότερες χώρες στόν κόσμο.

Πῶς οἱ τράπεζες κατάφεραν ὅλος ὁ κόσμος νά χρωστάει σέ αὐτές; Ποιοί εἶναι τό προϊόν πού παράγουν, πού δέν μπορεῖ κανένας ἄλλος νά παράγει καί πού αὐτό τίς κάνει πανίσχυρες; Εἶναι τό χρήμα. Τό παγκόσμιο νομισματικό σύστημα δέν εἶναι ὅπως θά τό φανταζόταν ὁ καθένας μας. Δέν ὑπάρχει μιὰ σταθερή ποσότητα χρήματος πού κυκλοφορεῖ καί ἀλλάζει τσέπες. Τό χρήμα δημιουργεῖται ἀπό τό μηδέν, μέσῳ τοῦ δανεισμοῦ ἀπό τίς τράπεζες, καί ὑπάρχει ὅταν τά κράτη μποροῦν εὐκόλα νά δανείζονται, ἐνῶ ἐξαφανίζεται, ὅταν τά κράτη δυσκολεύονται νά δανειστοῦν.

Ἐτσι, ὅταν ἕνα κράτος μπορεῖ καί δανείζεται μέ χαμηλό ἐπιτόκιο (αὐτό γινόταν στήν Ἑλλάδα τό προηγούμενο διάστημα), οἱ τράπεζές του ἔχουν μεγάλη ρευστότητα καί μποροῦν εὐκόλα νά δανείζουν, μέ ἀποτέλεσμα ὁ κόσμος νά χρεώνεται στίς τράπεζες. Τά χρήματα πού δανείζουν οἱ τράπεζες, ὡστόσο, δέν τά ἔχουν βγάλει ἀπό τόν ἰδρώτα τοῦ μόχθου τους, ἀλλά ἀπλῶς τά πληκτρολογοῦν στούς τραπεζικούς λογαριασμούς τῶν ὀφειλετῶν τους, εἰσπράττοντας, ὅμως, τόκους καί διατηρώντας τό δικαίωμα γιά κατάσχεση τῶν περιουσιῶν αὐτῶν πού χρωστᾶνε. Κάποια στιγμή, οἱ «ἀγορές» ἀποφασίζουν ὅτι τό χρέος τῆς Ἑλλάδας ἔχει ἀνέβει ὑπερβολικά καί ἀνεβάζουν τά σπρέντ. Τό ἑλληνικό κράτος δυσκολεύεται πλέον νά δανειστεῖ, ἢ ρευστότητα τῶν ἑλληνικῶν τραπεζῶν μειώνεται

καί οἱ τράπεζες δέν μποροῦν πλέον νά δανείζουν μέ τήν ἴδια εὐκολία. Ἐπειδή, ὅμως, τό χρήμα παράγεται ἀπό τόν τραπεζικό δανεισμό, τό ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι μειώνεται τό χρήμα πού κυκλοφορεῖ στήν ἀγορά. Ἐπειδή μειώνεται τό χρήμα, εἶναι μαθηματικά βέβαιο ὅτι ἕνα ποσοστό τοῦ πληθυσμοῦ δέν θά μπορέσει νά ξεπληρώσει τά χρέη του, ὅποτε οἱ τράπεζες θά τοῦς κατάσχουν τίς περιουσίες.

Σέ ἐπίπεδο χώρας, τώρα, ὁ Γιωργάκης ἔχει δίκιο: Ἐάν δέν δανειστοῦμε, δέν θά μπορούμε νά πληρώσουμε μισθοῦς καί συντάξεις, γιατί τό χρήμα παράγεται ἀπό τόν δανεισμό καί ὅταν ἕνα κράτος δέν μπορεῖ νά δανειστεῖ, παύει νά ἔχει χρήμα. Ἐτσι, ἔρχονται οἱ «ἀγορές» καί λένε: Ὠραῖα, θά σᾶς δανείσουμε, ἀλλά μέ πιό μεγάλο ἐπιτόκιο καί μέ τόν ὄρο νά μειώσετε τίς ἀνάγκες σας, κόβοντας μισθοῦς καί ἐργασιακά δικαιώματα (ὥστε νά μπορούμε νά βγάλουμε πιό πολλά κέρδη ἐπενδύοντας στή χώρα σας). Καί ἂν χρειαστεῖ, θά μᾶς πληρώσετε σέ εἶδος π.χ. παραχωρώντας σέ μᾶς τήν ἐκμετάλλευση τοῦ ὄρυκτοῦ σας πλούτου ἢ τό δικαίωμα τοῦ νά ἀποφασίζουμε γιά τά ἐθνικά σας θέματα.

Ἐτσι λοιπόν οἱ τράπεζες κατάφεραν νά ὑποδουλώσουν τήν ἀνθρωπότητα: Ἀπέκτησαν, κατ' ἀρχάς, τήν ἀποκλειστική ἀρμοδιότητα νά δημιουργοῦν καί νά δανείζουν τό χρήμα. Ἐχοντας τόν κεντρικό ἔλεγχο τοῦ νομισματικοῦ συστήματος (μέσῳ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν), ὀδηγοῦν τίς οἰκονομίες (σέ πρώτη φάση) σέ καταστάσεις «εὐκόλου χρήματος», ὅπου ὅλοι δανείζονται καί χρεώνονται. Στή συνέχεια τίς μετακινοῦν σέ καταστάσεις «δύσκολου χρήματος», μέ ἀποτέλεσμα τόσο τά κράτη ὅσο καί οἱ πολῖτες νά χρεοκοποῦν. Στή συνέχεια προβαίνουν σέ κατάσχεση περιουσιῶν, ἐθνικοῦ πλούτου καί ἐθνικῆς κυριαρχίας.

Ὠραῖο κόλπο, ἔ;

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΗΣ

Οί πρόγονοί μας κατά τήν διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας καταπιέζονταν ἀπό τόν Ὀθωμανικό δυνάστη μέ ἕνα πλῆθος ἀπό φόρους, πού διαρκῶς ἐπινοοῦσε, προκειμένου νά ἐξισλαμισθοῦν, δηλαδή νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους καί τήν ἐθνική τους ταυτότητα. Ἀρκετοί, οἱ ἀδύνατοι, ὑπέκυψαν, ἀλλ' οἱ πολλοί, συσπειρωμένοι κάτω ἀπό τίς πτέρυγες τῆς Ἐκκλησίας, ἀντεξάν, ἀντιστάθηκαν –μέ κορυφαίους τούς Νεομάρτυρες– καί μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἦλθε «τό πλήρωμα τοῦ χρόνου», πέταξαν ἀπό πάνω τους τόν ἐπαχθῆ ζυγό τῆς δουλείας.

Σήμερα, ἡ πατρίδα μας εὐρίσκεται καί πάλιν κατ' οὐσίαν ὑπό κατοχήν. Τά δεσμά της ἐγάλκευσαν συστηματικά καί ἐπί πολλά χρόνια ἐξωτερικοί παράγοντες, ἀλλά καί ἐσωτερικοί «Ἐφιάλτες», προερχόμενοι ἐν πολλοῖς ἀπό τίς τάξεις αὐτῶν πού εἶναι ταγμένοι ἀπό τό Σύνταγμα καί τούς Νόμους νά ὑπηρετοῦν τόν Λαό καί νά προασπίζουν τά συμφέροντα τοῦ Ἔθνους.

Ἡ ἀνίερως αὐτή συμμαχία τῶν ξένων καί τῶν ντόπιων παραγόντων ἐφαρμόζει τήν δοκιμασμένη συνταγή τῆς Τουρκοκρατίας. Μέ διάφορα προσχήματα καί «προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις», ἐπιβάλλει στόν κοινό της ἐχθρό, τόν ἐλληνικό λαό, φόρους ἐπί φόρων καί περικοπές ἐπί περικοπῶν στίς ἀποδοχές, γιά νά τόν ἐξουθενώσει, τόν τρομοκρατήσῃ, τόν ἀπελπίσῃ, τόν μεταβάλλῃ σέ προσκυνημένο ραγιᾶ, ἔτοιμο νά ὑποκύψει στό ὅποιοδήποτε κέλευσμά της καί νά ἀρνηθεῖ, ὅπως οἱ ἀδύνατοι τῆς Τουρκοκρατίας, τά ἱερά καί τά ὅσια, δηλαδή, τήν προσωπική του ἐλευθερία καί ἀξιοπρέπεια, τήν πίστη του καί τήν ἐθνική του ταυτότητα

καί κυριαρχία.

Οἱ πρόγονοί μας ἀντεξάν ὑπό τάς πτέρυγες τῆς Ἐκκλησίας καί ἀπετίναξαν τόν ζυγόν. Ἐμεῖς τί θά κάνουμε, θά τούς μιμηθοῦμε; Θά ἀναδειχθοῦμε ἀξιοί ἀπόγονοί τῶν προγόνων μας; Στό χέρι μας εἶναι νά τό πετύχουμε μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν μετάνοια καί τόν ἐκκλησιαστικό–ἀσκητικό τρόπο τῆς ζωῆς μας. Τόν δρόμο μᾶς δείχνει ὁ ἰσαπόστολος καί ἱερομάρτυρας ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ὁποῖος λέγει: «Τοῦτο σᾶς λέγω πάλιν καί σᾶς παραγγέλλω: κἄν ὁ οὐρανός νά κατέβῃ κάτω κἄν ἡ γῆ νά ἀνέβῃ ἀπάνω κἄν ὁλος ὁ κόσμος νά χαλάσῃ καθώς μέλλει νά χαλάσῃ σήμερον αὔριον, νά μή σᾶς μέλη τί ἔχει νά κάμῃ ὁ Θεός. Τό κορμί σας ἄς σᾶς τό καύσουν, ἄς σᾶς τό τηγανίσουν, τά πράγματά σας ἄς σᾶς τά πάρουν, μή σᾶς μέλη, δῶστε τα, δέν εἶναι ἐδικά σας. Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζεται. Ἐτοῦτα τά δύο ὁλος ὁ κόσμος νά πέσῃ, δέν ἠμπορεῖ νά σᾶς τά πάρῃ, ἔξω ἄν τύχη καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας. Αὐτά τά δύο νά τά φυλάγετε νά μήν τύχη καί τά χάσετε».

Θάρρος, ἀδελφοί, «νεφύδριόν ἐστι καί θᾶπτον παρελεύσεται», ὅπως λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ἀρκεῖ νά μείνουμε μέ ὑπομονή καί μέχρι τέλους ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πίστη καί τίς παραδόσεις τῶν Πατέρων μας καί τότε ὁ Χριστός, πού εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας, ἀπίρως ἰσχυρότερος ἀπό τόν διάβολο καί τούς ὑποτακτικούς του, θά μᾶς χαρίσῃ καί πάλι τήν ποθητή ἐλευθερία.

Πρωτοπρεσβύτερος
Γεώργιος Χρ. Εὐθυμίου

ΜΗΠΩΣ ΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ;!

Κύριε Διευθυντά,

Πληροφορήθηκα ότι η Κυβέρνηση έκανε νόμο με τον όποιο ανηγείρεται Τέμενος στή θέση Έλαιώνας του Βοτανικού, μέ έξοδα του Κράτους καί τό όποιο θά στοιχίσει πάνω από ένατό εκατομμύρια (άριθ. 100.000.000) Εύρώ, δηλαδή πάνω από τριάντα δίσ (άριθ. 30.000.000.000) δραχμές!

” Αν αυτό άληθεύει, επιτρέψτε μου νά ρωτήσω:

1) Τό Τέμενος θά έξυπηρετεϊ ”Ελληνες φορολογουμένους ή άλλοδαπούς **λαθρομετανάστες**, οί όποιοι δέν προσέφεραν ούτε πρόκειται νά προσφέρουν ούτε ένα σέντ στήν οίκονομία τής χώρας μας, ή όποία αυτό τον καιρό –καί ποιός δέν τό ξέρει– ύποφέρει άφάνταστα.

Καί όχι μόνο αυτό, άλλα μέ τό «μαύρο χρήμα», πού εισπράτουν, όταν εργάζονται, ενισχύουν τήν οίκονομία του Κράτους τους, μέ τό «σκληρό» νόμισμα του εύρώ, τό όποιο άνέρχεται -κατά τούς μέτριους ύπολογισμούς- σέ πολλά εκατομμύρια άν όχι δισεκατομμύρια εύρώ.

2) Τό δεύτερό μου έρώτημα είναι:

Πότε καί μέ ποιό τρόπο τό Κράτος άνηγειρε Χριστιανικό Όρθόδοξο Έ. Ναό, στήν Ελλάδα καί πού;

”Ως γνωστόν μέλη τής Όρθόδοξης Έκκλησίας είναι ”Ελληνες φορολούμενοι.

” Αν είναι άλήθεια ή άνέγευση του Τεμένους μέ έξοδα του Κράτους, πρέπει όλοι οί ”Ελληνες Όρθόδοξοι πολίτες νά απαιτήσουν από τό Κράτος νά τούς άνηγειρει τούς Ναούς τους μέ Κρατικά κονδύλια.

3) Τέλος, έπειδή ύπηρετήσα πολλά χρόνια στήν Έραποστολή σέ μουσουλμανικές χώρες τής Άφρικής καί τής ”Απω Άνατολής, άς μάς πουν οί οίκονομικοί έγκέφαλοι τής Χώρας μας σέ ποιά Μουσουλμανική χώρα τό Κράτος τους άνηγειρε Όρθόδοξο Έ. Ναό μέ δικά του χρήματα καί τό άπλούστερο, μπορεϊ κάποιος Χριστιανός νά κυκλοφορήσει φορώντας σταυρό στίς χώρες αυτές καί νά γυρίσει στό σπίτι του σώς;

Εύχαριστώ για τή φιλοξενία

Έερομόναχος Θεόκλητος Τσίρκας

Έ. Μ. Όσιου Άρσενίου του Καππαδόκου,
Βατοπαίδιον Χαλκιδικής

Κοινοποίηση: Στήν Άγία καί Έερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, διά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. Νικοδήμου μέ τή σεβαστή παράκληση νά ενημερώσει τό Χριστεπώνυμο πλήρωμα για τίς ένέργειες πού έκανε νά μή χτιστεϊ τό Τέμενος μέ χρήματα του Κράτους.

Υ.Γ.: Μπορεϊτε νά σχολιάσετε τήν άφελή έρώτησή μου: «Μήπως τό τέμενος γίνεται για τήν έκπλήρωση του “Τάματος του Έθνους”»;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΩΝ

Στό προηγούμενο τεύχος γράφαμε ότι έλάβαμε τρεις έπιστολές, πού αναφέρονται στό δημοσιευθέν άρθρο περί μεταμοσχεύσεων του π. Έσαΐα. Έμία, τής κ. Δελή-Τζόλα, είναι αυτή πού πρώτη θά διαβάσετε στή συνέχεια.

Έ δεύτερη, ήταν ή έπιστολή του μοναχού π. Γρηγορίου, πού άσκει κριτική στό άρθρο του π. Έσαΐα. Δυστυχώς, ή έπιστολή αυτή δέν μπορεϊ νά δημοσιευθεϊ, λόγω, άφ’ ενός

τῶν ἀνοίκειων ἐκφράσεων πού περιέχει γιά τόν ἀρθρογράφο π. Ἡσαΐα καί ἀφ' ἑτέρου ἐπειδή ὁ π. Γρηγόριος ἐπέμενε μέχρι τέλους νά δημοσιευθεῖ ὀλόκληρη ἡ ἐπιστολή του, ἡ ὁποία θά κατελάμβανε ἑπτά (7) σελίδες (!) τῆς «Παρακαταθήκης», πράγμα πού δέν μποροῦσε, φυσικά, νά γίνει.

Ἡ τρίτη ἐπιστολή, αὐτή τοῦ π. Μωυσέως, μαζί μέ τήν ἀπάντηση τοῦ π. Ἡσαΐα θά δημοσιευθοῦν, σὺν Θεῷ, στό ἐπόμενο τεῦχος.

ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΛΕΙΣΩ ΜΑΤΙ ...

Ἀγαπητό περιοδικό,

Εἶμαι νοσηλεύτρια στό στρατιωτικό νοσοκομεῖο τῆς Ἀεροπορίας καί κάθε φορά πού διαβάζω τά ἄρθρα περὶ «δωρεᾶς καί μεταμοσχεύσεως ὀργάνων» πού κατά καιροὺς δημοσιεύονται στό περιοδικό σας, βρίσκομαι στόν πειρασμό νά ἐπιθυμῶ νά καταθέσω τή δική μου μαρτυρία ὡς προσωπική ἐμπειρία πού τή δίωσα λόγω ἐπαγγέλματος.

Ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς ἀφηγηθῶ δύο πραγματικά περιστατικά πού δίωσα καί πού σέ μένα συνετέλεσαν στό νά ἐδραιωθεῖ μέσα μου ἡ ἀποψη πού ἀπό συνειδήσεως πάντοτε ἔφερα καί πίστευα περὶ τοῦ θέματος.

Κατά τά μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ '90 δούλευα στήν Μονάδα Ἐντατικῆς Θεραπείας (Μ.Ε.Θ.) τοῦ ἐν λόγω νοσοκομείου, ὅταν μᾶς ἔφεραν ἕναν σημηνίτη (φαντάρος πού ὑπηρετοῦσε τή θητεία του στήν Πολεμική Ἀεροπορία) 19 μόλις ἐτῶν, πολυτραυματία, μέ κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις κατόπιν τροχαίου ἀτυχήματος. Ὁ κλινικός κι ἐργαστηριακός ἔλεγχος ἔδειξαν ὅτι τό παλικάρι εἶχε ὑποστεῖ σοβαρή καί μὴ ἀναστρέψιμη βλάβη στόν μεσεγκέφαλο, ὅπου ἡ πρόσβαση ἀκόμη καί χειρουργικῶς καθίστατο ἄκρως δυσχερῆς καί δυνητικά θανατηφόρα. Ὁ ἀσθενής εἶχε ὑποβληθεῖ σέ ὅλα τά ἀπαραίτητα τέστ, τά ὁποία ἀποτελοῦσαν τήν ἐποχὴ ἐκείνη τά «κριτήρια διάγνωσης ἐγκεφαλικοῦ θανάτου» καί ἱατρικῶς θεωροῦνταν «κλινικά νεκρός»!

Ἐνα πρωῖνό, κατά τήν ἱατρική ἐπίσκεψη, οἱ γιατροί τῆς κλινικῆς (φαίνονταν ὅτι εἶχαν ἤδη συζητήσει καί ἀποφασίσει), συζητοῦσαν γιά τό ποιός θά ἀναλάβει τήν πρωτοβουλία νά θίξει στήν οἰκογένεια τοῦ ἀσθενοῦς τό θέμα τῆς δωρεᾶς ὀργάνων, ἀφοῦ ἦταν ἤδη ἕνα «χαμένο» περιστατικό. Ἐγώ συνόδευα τήν ἱατρική ομάδα καί κατέγραφα τίς ὁδηγίες τους, ὅταν ξαφνικά, ὁ διευθυντής τῆς κλινικῆς, ἀποσπᾶστηκε ἀπό τήν ὑπόλοιπη ἱατρική ομάδα, σταύρωσε τά χέρια πίσω στή μέση καί πῆγε δίπλα στόν ἀσθενή. Τόν ἀτένιζε ἀρκετὴ ὥρα. Ὅταν ἐπέστρεψε στοὺς συναδέλφους, τοὺς εἶπε κουνώντας τό κεφάλι του: «Ἀφήστε το γιά κανα-δυό μέρες ἀκόμα, μὴν διαστοῦμε, ἄς τό παλέψουμε φίφτυ-φίφτυ (50%-50% δηλαδή), ἐπειδή εἶναι πολύ νέος καί ἐπιανερχόμαστε».

Ἐκείνη τή στιγμή, ἡ δική μου καρδιά σκίρτησε, ἀναρρίγησε. Δέν θυμᾶμαι τί συναίσθημα ἀκριβῶς ἔνοιωσα, διαισθάνθηκα ὅμως ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ διευθυντῆ ἦτανε σάν φώτιση Θεοῦ καί χάρηκα μέσα μου γιά τήν ἀναβολὴ τῆς ἀπόφασής τους.

Ἐτσι, ἀφοῦ δώσανε τίς ἀπαραίτητες ἱατρικές ὁδηγίες, φύγανε.

Ἐκείνη τήν ἡμέρα ἐκτελοῦσα καί νυχτερική δάρδια. Τό βράδυ λοιπόν πού ἐπέστρεψα στήν Μ.Ε.Θ., βρῆκα τόν συγκεκριμένο ἀσθενή στήν ἴδια, ἀλλά σταθερὴ κατάσταση πού τόν ἄφησα τό μεσημέρι. Συνήθιζα πάντοτε ἀκόμα καί στοὺς διασωληνωμένους ἀσθενεῖς καί σέ ὅλους ὅσους δέν

ἐπικοινωνοῦν γενικά μέ τό περιβάλλον, νά τούς μιλάω, νά τούς χαιρετάω καί νά τούς ἐξηγῶ ποιά ἀκριβῶς νοσηλευτική παρέμβαση θά τούς κάνω. Πάντοτε ἔβαζα στή θέση τους τόν ἑαυτό μου καί σκεπτόμουν πῶς θά ἤθελα νά μέ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄλλοι, ἔτσι κι ἐγώ τούς ἀντιμετώπιζα μέ δέος καί σεβασμό, δέν τούς ἔβλεπα σάν ἄψυχα κορμιά, ἀλλά τούς περιποιόμουν μέ προσοχή, γιά νά μήν πονέσουν καί μοῦ ἄρесе νά τούς μιλάω, χωρίς νά γνωρίζω ἐάν μέ ἀκουγαν ἤ ὄχι. Ἦξερα δέ ὅτι ἡ τελευταία αἴσθησις πού ἐγκαταλείπει τούς ἀσθενεῖς, σύμφωνα μέ ἐπιστημονική τεκμηρίωση, εἶναι ἡ ἀκοή!

Τήν ἴδια λοιπόν στάση κράτησα κι ἐκεῖνο τό βράδυ στόν Λάμπρο (τό ὄνομα τοῦ παιδιοῦ). Θυμᾶμαι μάλιστα ὅτι ἤμουν ιδιαίτερα εὐδιάθετη ἐκείνη τή νύχτα καί ὅση ὥρα περιποιόμουν τόν ἀσθενή, σιγοτραγουδοῦσα ἕναν ἀπαλό σκοπό. Κι ἐνῶ μετακινιόμουν ἀπό τήν μία πλευρά τοῦ κρεβατιοῦ στήν ἄλλη γιά νά ἐλέγξω τίς «γραμμές» (τά σωληνάκια), πού ἔφερε ὁ ἀσθενής, νά δῶ τούς ὀρούς καί νά μετρήσω τήν ἀρτηριακή πίεση, πρόσεξα μία κίνηση τοῦ προσώπου τοῦ ἀσθενοῦς πρός τήν πλευρά πού ἐγώ κινιόμουν, σάν νά ἀκολουθοῦσε τή φωνή μου! Ρῖγος μέ διαπέρασε! Ἔνοιωσα ὅτι μέ ἀκουγε κι ὅλο τό βράδυ ἔκανα προσπάθειες νά ἐπιβεβαιώσω τήν ἀποψή μου. Ἔκανα «τέστ» στόν ἄρρωστο. Τοῦ μιλοῦσα γύρω-γύρω ἀπό τό κρεβάτι καί παρακολουθοῦσα τίς ἀντιδράσεις του. Κινητικότητα ἄκρων δέν εἶχε, ὅμως αὐτή ἡ ἀνεπαίσθητη κίνηση στό πρόσωπό του μοῦ ἄφησε τήν αἴσθησις ὅτι μέ ἀκουγε, ἄρα ὑπῆρχε ἐλπίδα ἀνάληψης καί θυμήθηκα ἀμέσως τή διστακτική στάση τοῦ διευθυντῆ ἀπέναντι στό θέμα τῆς δωρεᾶς τῶν ὀργάνων.

Τό πρωῖ παρέδωσα τούς ἀσθενεῖς μου στήν πρωινή βάρδια καί τούς ἐκμυστηρεύτηκα αὐτό πού βίωσα καί πίστευα, τούς παρακάλεσα δέ νά ἔχουν τό νοῦ τους καί νά τό ἀνα-

φέρουν στούς γιατρούς, ὅμως γέλασαν μαζί μου, μοῦ εἶπαν κάποια λόγια περιπαιχτικά, ὅπως: «Δέν μᾶς παρατᾶς, ρέ Χριστίνα, μέ τούς συναισθηματισμούς σου; Καλά, καλά, πήγαινε ἐσύ καί θά τό ποῦμε ἐμεῖς».

Ἐπέστρεψα στή δουλειά μου μετά ἀπό δύο ἡμέρες –καθότι εἶχα ρεπό– καί σέ ἀπογευματική βάρδια. Ἡ πρώτη κίνηση πού ἔκανα μπαίνοντας στήν Μονάδα, ἦταν νά στρέψω τό κεφάλι μου πρός τό κρεβάτι τοῦ Λάμπρου, νά δῶ ἐάν εἶναι ἐκεῖ. Ἔνοιωσα σφίξιμο, ὅταν εἶδα τόν ἀσθενή νά λείπει καί τήν ὥρα ἀκριβῶς ἐκείνη, δύο ἄλλες συνάδελφοι νά στρώνουν μέ καθαρά κλινοσκεπάσματα τό ἄδειο κρεβάτι. Αὐθόρμητα μοῦ ξέφυγε ἕνα: «ΠΕΘΑΝΕ;;;» γιά νά λάβω τήν ἀνέλπιστη ἀπάντηση: «Τί πέθανε, Χριστίνα; ποιός πέθανε; ὁ Λάμπρος; ζεῖ καί θασιλεύει, ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ! Μόλις τόν διακομίσαμε στήν κλινική!».

Χρειάστηκαν κάποια δευτερόλεπτα γιά νά συνέλθω ἀπό τήν ἐκπληξη, καί ἀμέσως ρώτησα νά μάθω λεπτομέρειες. «Σίγουρα ζεῖ; δέν μέ κοροϊδεύετε;» τούς ρώτησα.

«Ὅχι ἀπλά ζεῖ, ἀλλά ἀνέλαβε ξαφνικά τόσο γρήγορα καί «ξύπνησε» (ἐννοοῦσαν ὅτι ἀποδεσμεύτηκε ἀπό τήν μηχανική ὑποστήριξη), πού ὅπως βλέπεις δέν χρειάστηκε κἄν νά τόν κρατήσουμε ἄλλο στήν Μονάδα».

Συγκινήθηκα, ἔκλαψα κρυφά καί δόξασα τό Θεό γιά τό θαῦμα Του. Ἄναρωτήθηκα τί ἐγκλημα θά κάναμε καί πόσο ὑπόλογοι θά ἤμασταν ἀπέναντι στόν Θεό, ἐάν προχωρούσαμε στή διαδικασία τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ὀργάνων καί παίρναμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τήν ἀπόφαση νά ἀφαιρέσουμε τή ζωή ἀπό αὐτό τό παιδί, διότι «ἐπιστημονικῶς» θεωρούσαμε ὅτι ἦταν κλινικά νεκρός!

Τό δεύτερο περιστατικό ἔλαβε χώρα λίγα χρόνια ἀργότερα, ὅταν δούλευα στό Τμήμα Ἐπειγόντων Περιστατικῶν τοῦ ἰδίου νοσοκομείου.

Είχα απογευματινή βάρδια, ήτανε ένα ήσυχο απόγευμα, δέν είχαμε πολλή κίνηση από διακίνηση έκτακτων περιστατικών. Καθόμασταν μέ τή συνάδελφο νοσηλεύτρια στό γραφείο τής προϊσταμένης, όπου διέκρινα κάποια στενοχώρια στό πρόσωπο τής συναδέλφου. Πήρα τό θάρρος καί τή ρώτησα: «Τί ἔχεις, Μαρία μου; δέν φαίνεσαι πολύ καλά σήμερα! εἶσαι στενοχωρημένη; μήπως κουρασμένη»; καί πρίν ὀλοκληρώσω, ἡ κοπέλα ἀναλύθηκε σέ λυγμούς. Τρόμαξα, τήν πλησίασα καί μοῦ ἀποκάλυψε αὐτό πού τήν ἀπασχολοῦσε:

«Θυμᾶσαι», μοῦ λέει, «τόν ἀνηψιό μου πού νοσηλεύοταν πρίν λίγο καιρό στήν Ἑντατική»; (ἀπό τροχαῖο ἀτύχημα, περὶ που δύο μῆνες πρίν, ἐάν θυμᾶμαι καλά, νοσηλεύονταν ὁ γιός τής ἀδελφῆς της σέ κωματώδη κατάσταση).

«Ναί» τῆς λέω, «τί συνέβη»;

«Ἔσσε τί ἔπαθα! Λόγω συγγενείας, πέσανε πάνω μου ὄλοι οἱ γιατροί καί μέ πείσανε νά μεσολαθῶ στήν ἀδελφή μου καί τόν ἄντρα της νά τούς πείσω μέ τή σειρά μου νά δεχθοῦν νά δώσουν τά ὄργανα τοῦ παιδιοῦ. Ἔ, τί νά ἔκανα κι ἐγώ, σκεπτόμουν ὅτι ἦτανε ἤδη πεθαμένο τό παιδί καί μέ τήν πράξη αὐτή θά βοηθοῦσα νά σωθοῦνε ἄλλα παιδιά πού εἶχανε ἀνάγκη, κι ἔτσι τούς ἔπεισα καί τά δώσανε!»

«Ἀπό ἐκείνη τή στιγμή ὅμως, δέν μπορῶ νά κλείσω μάτι. Βλέπω κάθε βράδυ τόν ἀνηψιό μου νά ἔρχεται στόν ὕπνο μου –δέν εἶναι ὕπνος αὐτός, σάν σέ ξύπνιο βρίσκομαι– μέσα σέ ἡμίφως, νά μέ πλησιάζει καί νά μοῦ λέει μέ τά μεγάλα καταγάλανα ἐκφραστικά του μάτια γεμάτα παράπονο: «Γιατί μοῦ τό ἔκανες αὐτό;» Ἐρχεται καί φεύγει. Μέ πλησιάζει χωρίς νά μέ φτάνει καί ξαναπομακρύνεται καί πάλι ἀπό τήν ἀρχή. Αὐτό γίνεται κάθε βράδυ ἐδῶ καί καιρό καί δέν μπορῶ νά βρῶ ἡσυχία!»

Δέν θυμᾶμαι ἀκριβῶς τί «παρηγορητικά»

λόγια τῆς εἶπα, αὐτό πού θυμᾶμαι ὅμως εἶναι ὅτι τήν συμβούλευσα νά πάει σέ ἕναν πνευματικό νά ἐξομολογηθεῖ. Δέν ξέρω τί ἔκανε, οὔτε γνωρίζω τήν ἔκβαση τῆς κατάστασης.

Τά παραπάνω συγκλονιστικά περιστατικά μέ ἔκαναν νά εἶμαι αὐστηρῶς κατηγορηματική ὅσον ἀφορᾷ στή δική μου τοποθέτηση ἐπάνω στό θέμα τῆς δωρεᾶς τῶν ὀργάνων. Πίστευα πῶς ἴσως θά μπορούσαμε, ἐάν ἦταν ἄκρως ἀπαραίτητο, νά δώσουμε ἕνα ἀπό τά διπλά ὄργανα τοῦ ὀργανισμοῦ μας (π.χ. νεφροί ἢ ὀφθαλμοί), ὄχι ὅμως τά μονήρη πού ἀποτελοῦν ζωτικῆς φύσεως ὄργανα (καρδιά, ἥπαρ) καί καθορίζουν τή συνέχεια τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Ἀνέκαθεν ἐπίσης πίστευα ὅτι σάν ἄνθρωποι δέν εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἀρμόδιοι νά ἀποφασίσουμε πότε θά δώσουμε τέλος στή ζωή ἑνός ἀνθρώπου. Βλέποντας καί διώνοντας τήν ταλαιπωρία πού ὑφίσταντο οἱ ἀσθενεῖς στό κρεβάτι τοῦ πόνου, ἀκόμα κι ἐάν ἀνθρωπίνως δέν ὑπάρχει ἐλπίδα ἀποκατάστασης, πίστευα ὅτι μέσα ἀπό αὐτήν τή δοκιμασία ὁ πάνσοφος Δημιουργός καί Θεός μας κατεργάζεται τή σωτηρία τῆς ψυχῆς τόσο τοῦ ἴδιου τοῦ ἀσθενοῦς πού μέ τή δοκιμασία αὐτή «ἐξαγνίζεται» καί «σβήνει» ἁμαρτίες, ὅσο καί τῶν ἀνθρώπων πού τόν διακονοῦν, τῶν συγγενῶν του, πού μέ τήν ὑπομονή, τήν ἀγάπη καί τόν πόνο τῆς ψυχῆς τους, χωρίς νά τό καταλάβουν θεραπεύουν καί τά δικά τους «τραύματα». Ἄρα δέν θά ἔπρεπε ἐμεῖς οἱ ἀδύναμοι, γεμάτοι λάθη καί πάθη ἄνθρωποι, νά ἀναλαμβάνουμε τέτοια ἐπικίνδυνη «πρωτοβουλία» καί νά παρεμβαίνουμε στό θέλημα τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ, διότι ὑπάρχει κίνδυνος νά ἐμποδίσουμε τή σωτηρία τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Εὐχαριστῶ γιά τήν ὑπομονή σας.

Μέ ἐκτίμηση

Χριστίνα Δελῆ-Τζόλα, Ἀθήνα

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Φιλοκαλία τῶν ἱερῶν νηπτικῶν, τ. Α' Κείμενο καί ἀπόδοση στή νέα ἑλληνική ὑπό τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Μπούρα, Λεοντάριον Ἀρκαδίας, σσ. 485, σχ. 18x25 ἐκ., δερματόδετο.

Εὐχάριστη ἐκπληξη δοκιμάσαμε, ὅταν πήραμε στά χέρια μας τήν ἄψογη ἀπό κάθε ἀποψη ἔκδοση τῆς Φιλοκαλίας (τόμος Α') πού εἶχε τήν καλοσύνη νά μᾶς στείλει ἡ Ἱερά Μονή Μπούρα ἀπό τήν Ἀρκαδία.

Παραθέτουμε τμήμα τοῦ συνοδευτικοῦ γράμματος:

«Εὐρισκόμεθα στήν εὐχάριστο θέσι νά Σᾶς ἀνακοινώσωμε τήν ἔκδοσιν ὑπό τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τοῦ ἔργου «Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν». Πρόκειται γιά τήν αὐθεντική παρουσία τῆς ἐκδόσεως τῆς Βενετίας τοῦ 1782 νηπτικῶν κειμένων, τά ὁποῖα ἐράνισε ὁ Ἅγιος Μακάριος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ὁ Νοταρᾶς ἀπό τόν πλοῦτο τῆς Πατερικῆς σοφίας καί ἐπεξεργάσθη πρός ἔκδοσι ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης. Τό πρωτότυπο κείμενο παρουσιάζεται γιά πρώτη φορά μαζί μέ τήν νεοελληνική του ἀπόδοσι σέ δίσηλη μορφή, γιά τήν κατά τό δυνατόν μεγαλύτερη διευκόλυνσι τοῦ ἀναγνώστη. Τό ὅλο ἔργο, τό ὁποῖο ἐμπλουτίζεται μέ σημειώσεις καί σχόλια, προλογίζεται ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἱερεμία καί ἀπό τόν Ἐλλογιμώτατο Καθη-

γητή τῆς Δογματικῆς Θεολογίας στό Α.Π.Θ κ. Δημήτριο Τσελεγγίδη. Μέ τό ἐγχείρημα τῆς ἀποδόσεως τῶν κειμένων τῆς Φιλοκαλίας, κειμένων μέ τά ὁποῖα ἀσχολεῖται ἡ Ἀδελφότης μας ἀρκετά ἔτη, παραδίδουμε εὐκολοπροσέγγιστα τά αὐθεντικά κείμενα τῶν Νηπτικῶν Πατέρων σέ ὅλους τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας. Ἐντάσσοντας τήν πνευματική ἐργασία τῆς Ἀδελφότητός μας μέσα στά πλαίσια τοῦ παραδοσιακοῦ μοναχικοῦ ἐργοχείρου μας, τῆς διβλιοδεσίας, ἐμφανίζουμε τό ἔργο σέ μιά ἐντελῶς αὐθεντική, χειροποίητη, παραδοσιακή μορφή. Ἡ παράλληλη παρουσίαση πρωτοτύπου κειμένου καί ἀποδόσεως διπλασίασε τήν ἔκτασι τοῦ ἔργου. Κατά τοῦτο ἡ παρούσα ἔκδοσι ἐκτείνεται σέ δέκα τόμους, οἱ ὁποῖοι θά κυκλοφοροῦν ὀλοκληρούμενοι σὺν τῷ χρόνῳ.

Ἡ Φιλοκαλία γιά τοὺς δημιουργούς της δέν ἦταν μιά ἀπλή συλλογή πατερικῶν κειμένων, δέν ἦταν κἄν μιά σοβαρή θεολογική ἔκδοσι. Ἡ Φιλοκαλία ἦταν καί εἶναι μιά στάσι ζωῆς καί μιά πρότασι ζωῆς, ἕνα διαχρονικό κείμενο ἐλευθερίας, οἰκουμενικῆς προοπτικῆς καί ἀξίας, μιά προσωπική προσκλησι στό δεῖπνο τοῦ Χριστοῦ, μιά προσκλησι στήν σωτηρία».

Συγχαρητήρια ἀξίζουν στίς ἀδελφές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Μπούρα γιά τή θαυμάσια ἔκδοση. Περιμένουμε μέ πολύ ἐνδιαφέρον καί τοὺς ἐπόμενους τόμους.

Οἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων ἔχουν ἀξία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅταν εἶναι ἀποτέλεσμα ὑπομονῆς, ὅταν γίνονται μέ καθαρά καί ἀνιδιοτελεῆ κίνητρα. Ὁ Κύριος βλέπει τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί τή διάθεσή του, ἄν κάτι τό κάνει ἀπό «ὑποχρέωσι» καί καθῆκον μέ βαρειά καρδιά ἢ ἀπό ἀγάπη καί φιλότιμο καί ἐλευθερία.

† Ἀρχιμ. Νικόλαος Πεκατῶρος

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾷ στήν πλαστογράφηση τοῦ Σκάι

Μᾶς ἀνέπαυσε ἡ ἄμεση ἀντίδραση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου στό ἀνοσιούρημα τῆς τηλεόρασης τοῦ Σκάι, πού παρουσιάζεται ὡς ἱστορία τοῦ 1821. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέδωσε τό ὑπ' ἀρ. 46 (Μάρτιος 2011) τετρασέλιδο φυλλάδιο «Πρός τό Λαό», ὅπου προβάλλεται ἡ πραγματική ἱστορία καί ὄχι ἡ πλαστογραφημένη τοῦ Σκάι καί τῶν προσκνημένων. Αὐτοί οἱ «ἐπιστημονικοί» συμβουλάτορες τοῦ Σκάι προβάλλουν τήν Τουρ-

κοκρατία ὡς μιά περίοδο κατά τήν ὁποία οἱ Ἕλληνες θά εὐτυχοῦσαν, ἐάν δέν εἶχαν τούς παπάδες καί τούς κοτσαμπάσηδες νά τούς καταπιέζουν!

▼ ▼ ▼

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐτίμησε τήν Χαρά Νικοπούλου

Μιά ἔκφραση «τῆς ἄλλης Ἑλλάδας», «τῆς Ἑλλάδας πού ἀντιστέκεται», μᾶς ἔδωσε ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία στίς 28 Δεκεμβρίου 2010 τίμησε καί τήν γνωστή δα-

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικοῦ 10 εὐρώ, ἐξωτερικοῦ 30 εὐρώ καί Κύπρου 15 εὐρώ) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης* ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Ἡ ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φορολογική σας δήλωση, γιά νά ἐκπέσει τό ποσό αὐτό ἀπό τήν Ἐφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μιά φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθήκη*, ἀγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Γιά λόγους πρακτικούς δάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή σέ ὅλα τά ἀντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τῆς *Παρακαταθήκης*. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι θά στείλετε γιά δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται καί ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης* πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς *Παρακαταθήκης* καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα.

Σέ περίπτωση πού καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς τῆς *Παρακαταθήκης*, παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας σχετικά, διότι διαφορετικά δέν λαμβάνουμε γνώση γιά τήν κατάθεσή σας.

σκάλα Χαρά Νικοπούλου, άπονέμοντάς της τό άργυρό μετάλλιο άνδρείας για όσα προσέφερε στά Πομακόπουλα στό Μέγα Δέριο τής Θράκης, όπου διάλεξε νά ύπηρετήσει κατά τά έτη 2004-2008 και άντιστάθηκε μέ έπιτυχία στίς λυσσώδεις προσπάθειες τών έγκαθέτων τής Άγκυρας νά τήν διώξουν από εκεί. Ή Χαρά Νικοπούλου, κόρη του πρώην Προέδρου του Άρειού Πάγου κ. Βασιλείου Νικοπούλου, είπε συγκινημένη τά έξις στήν άντιφώνησή της:

«Άξιότιμε κύριε Πρόεδρε τής Άκαδημίας Άθηνών, έν έτει 2010, όπου ή έλληνική κυβέρνηση άφαιρεί τόν όρο «Έθνικής» από τό ύπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και περιθωριοποιεί ως άκραίους έθνικιστές τούς άπλους Έλληνες πού άγαπούν τό έθνος και τήν πατρίδα τους, εύχαριστώ θερμά τήν Άκαδημία Άθηνών, πού στό πρόσωπό μου παρασημοφορεί τή φιλοπατρία και τή διαμόρφωση θρησκευτικής, αλλά κυρίως έθνικής συνείδησης στους μαθητές μου, ή όποία για όλους τούς Έλληνες περιλαμβάνει τή σκλαβωμένη Βόρειο Ήπειρο από τήν όποία κατάγομαι, τή Μακεδονία μας στήν όποία γεννήθηκα και ή έλευθερία τής όποίας τελεί υπό διαπραγμάτευση, τή Θράκη και τήν Κύπρο πού καταδυναστεύονται από τούς Τούρκους, και τούς έλεύθερους πολιορκημένους Έλληνες πού ζοϋν στόν Άγιο Παντελεήμονα [Άχαρνών].

Αυτό τό Μετάλλιο Άνδρείας άποτελεί για μένα ήθική δέσμευση νά συνεχίσω μέ μεγαλύτερη πίστη τόν άγώνα μου, μέχρι τήν τελική δικαίωση του Έθνους μας.

Τό άφιερώνω στά δικά μου Πομακόπουλα τής Θράκης».

▼ ▼ ▼

Μάθημα στήν ύπουργό «Διά βίου μάθησης» από τόν κ. Έμφιετζόγλου

Ή Πρόδρομος Έμφιετζόγλου τής Έται-

ρείας «Μηχανική», μάς έχει δώσει στό παρελθόν και άλλα δείγματα γραφής πατριωτικής και σεβασμού στίς διαχρονικές μας άξίες. Αυτή τή φορά «δίνει τά ρέστα» στους κοντόφθαλμους τεχνοκράτες πού μάς κυβερνοϋν –για νά μήν πάρουμε τήν χειρότερη περίπτωση τής ήθελημένης έγκαταλείψεως τής Θράκης μας– στέλνοντας στήν κ. Διαμαντοπούλου, ύπουργό «Διά βίου μάθησης», γνωστή και από τή συμμετοχή της σέ συνεδριάσεις τής Λέσχης Μπίλντερμπεργκ, τήν παρακάτω έπιστολή:

Μαρούσι, 23 Φεβρουαρίου 2011

Κυρία Ύπουργέ,

Πληροφορήθηκα από τόν Τύπο ότι κλείνει ή Βιβλιοθήκη Μύκης– ή μόνη Έλληνική βιβλιοθήκη στά Πομακοχώρια τής Ξάνθης– για λόγους οικονομικούς.

Σας γνωρίζω ότι αναλαμβάνω τά έξοδα λειτουργίας και συντήρησης τής έν λόγω Βιβλιοθήκης για όσο διάστημα άπαιτείται, μέχρι και 10 χρόνια.

Έν άναμονή τής άπαντήσεώς σας

Μέ τιμή

Πρόδρομος Έμφιετζόγλου

▼ ▼ ▼

Τό γράψιμο μέ τό χέρι κάνει τά παιδιά έξυπνότερα!

Κάτω από αυτόν τόν τίτλο διαβάζουμε στό περιοδικό *Τρίτο Μάτι* (τ. 188, σ. 8)

«Χάρη στά πληκτρολόγια, πού βρισκονται παντού γύρω μας –κινητά, ύπολογιστές– δέν ύπάρχει πιά τόσο μεγάλη άνάγκη νά γράψει κάποιος μέ τό χέρι, είτε είναι ένήλικος είτε είναι παιδί. Και αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, έπισημαίνουν οί ψυχολόγοι. Ή μείωση τών ώρων του μαθήματος τής καλλιγραφίας μάλιστα ή ή έλλειψή του έπιτείνουν περισσότερο αυτό τό πρόβλημα.

Άλλεπάλλες μελέτες, πού έχουν πραγ-

ματοποιηθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια σχετικά μέ αὐτό τό θέμα στίς Η.Π.Α., δείχνουν ὅτι τό γράψιμο μέ τό χέρι εἶναι σημαντικό γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ ἐγκεφάλου καί τήν βελτίωση τῆς γνωστικῆς λειτουργίας— βοηθάει τὰ παιδιά νά βελτιώνουν τίς πρακτικές δεξιότητες τους, νά ἐκφράζουν καί νά «γεννοῦν» ιδέες.

Ἡ ψυχολόγος Βιρτζίνια Μπέρνινγκερ, ἀπό τό Πανεπιστήμιο τῆς Οὐσκόνιν, σέ μιά μελέτη, πού πραγματοποίησε σέ μαθητές διαφόρων τάξεων, ἀνακάλυψε ὅτι τὰ παιδιά μποροῦν νά γράψουν γρηγορότερα μέ τό χέρι ἀπό ὅσο μέ τό πληκτρολόγιο, καί παρουσιάζουν περισσότερες καί πλουσιότερες ιδέες, ὅταν ἀναπτύσσουν χειρόγραφα κείμενα. Διαπίστωσε ἐπίσης ὅτι οἱ ἀλλεπάλληλες καί πολύπλοκες κινήσεις, πού ἀπαιτοῦνται γιά νά γράψει κάποιος μέ τό χέρι, ἐνεργοποιοῦν περιοχές τοῦ ἐγκεφάλου, οἱ ὁποῖες σχετίζονται μέ τή σκέψη, τή γλώσσα καί τή μνήμη μικρῆς διάρκειας.

Σέ μιά πρόσφατη μελέτη τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἰντιάνα μιά ομάδα παιδιῶν ἐξασκήθηκαν στή γραφή γραμμάτων μέ τό χέρι, ἐνῶ μιά ἄλλη ομάδα ἀπλῶς παρακολούθησε σειρές τυπωμένων γραμμάτων. Ἀμέσως μετά παρατηρήθηκε ἡ ἐγκεφαλκή λειτουργία τους μέ Μαγνητικό Τομογράφο καί διαπιστώθηκε ὅτι ἡ λειτουργία τῶν ἐγκεφαλικῶν νευρῶνων τῆς πρώτης ομάδας ἦταν σαφῶς ἐντονότερη καί θύμιζε ἀντίστοιχη ἐνηλίκων.

Τό πρόβλημα ὅμως πού δημιουργεῖ ἡ «ἀπομάκρυνση» ἀπό τό χειρόγραφο κείμενο δέν ὑπάρχει μόνο στή Δύση, ἀλλά ἐμφανίζεται καί σέ πολιτισμούς τῆς Ἀνατολῆς, καί μάλιστα ἐκεῖ ἔχει βαθύτερες συνέπειες, ὅπως ἐπισημαίνουν οἱ εἰδικοί. Οἱ νεαροί στήν Κίνα καί τήν Ἰαπωνία παρουσιάζουν τό φαινόμενο πού ἔχει ὀνομαστεῖ «ἀμνησία γραφῆς». Μέ ἀπλά λόγια, δέν μποροῦν νά δημιουργήσουν τούς ἰδεογραφικούς χαρα-

κτῆρες τῆς γλώσσας τους. «Εἶναι σάν νά ξεχνᾷς τόν πολιτισμό σου», ὅπως ἀναφέρουν ψυχολόγοι καί γλωσσολόγοι. [...]

Τά συμπεράσματα ὄλων αὐτῶν τῶν μελετῶν εἶναι ἀρκετά ἐντυπωσιακά καί φαίνεται ὅτι δικαιώνουν μιά «παράξενη ἰδιοτροπία», πού ἐκφράζουν ἀρκετοί μεγάλοι συγγραφεῖς σέ συνεντεύξεις ἢ παρουσιάσεις τους. Προτιμοῦν νά κάνουν τά προσχέδια ἢ ἀκόμη καί νά γράφουν τά πονήματά τους μέ τό χέρι καί ὄχι σέ ὑπολογιστή ἢ γραφομηχανή, γιατί μόνο μέ αὐτόν τόν τρόπο αἰσθάνονται ἐλεύθεροι νά δημιουργήσουν, νά συλλάβουν καί νά ἀποτυπώσουν στό χαρτί τόν πλοῦτο καί τό βάθος τῶν ιδεῶν τους.»

▼ ▼ ▼

Θέλουν μιά Εὐρώπη ἀποχριστιανισμένη

Οἱ σημερινοί ἰθύνοντες τῆς Εὐρώπης τήν θέλουν ἀποχριστιανισμένη, γιά νά μήν ποῦμε καί φανερά ἀντιχριστιανική. Ἀλλιῶς δέν ἐξηγεῖται ἡ παράλειψη ἀναφορᾶς τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν σέ ἡμερολόγιο, πού ἐξέδωσε ἐπίσημα ἡ Εὐρωπαϊκή Ἑνωση καί ἀπευθύνεται μάλιστα στούς νέους! Ἐκεῖ ἀναφέρονται οἱ ἑορτές τοῦ Ἰσλάμ, τοῦ Ἰνδουισμού καί ἄλλων θρησκειῶν, ἀλλά παραλείπονται οἱ χριστιανικές ἑορτές. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπέστειλε στόν κ. Μπαρόζο, Πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιστολή διαμαρτυρίας γι' αὐτό τό θέμα.

▼ ▼ ▼

Πάπας: Ἀθῶοι οἱ Ἑβραῖοι γιά τή σταύρωση τοῦ Χριστοῦ

Ὁ πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' στόν δεύτερο τόμο τοῦ βιβλίου του «Ὁ Ἰησοῦς τῆς Ναζαρέτ», πού κυκλοφορεῖ αὐτές τίς ἡμέρες, ἀπαλλάσσει τούς Ἑβραίους τῆς συλλογικῆς

εϋθύνης για τήν σταύρωση του Χριστού, επιχειρηματολογώντας στο δεύτερο κεφάλαιο του βιβλίου του στη βάση του ότι «Ἡ Ἀριστοκρατία του Ναού ἦταν ἡ πραγματική ομάδα κατηγορῶν του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὄχι οἱ Ἑβραῖοι τῆς ἐποχῆς τους». Κάτι παρόμοιο εἶχε υἱοθετήσει ἤδη ἀπό τό 1965 ἡ Β΄ Βατικανή Σύνοδος.

Γι' αὐτή του τή θέση βέβαια ὁ σημερινός πάπας εἰσέπραξε τούς ἐπαίνους τῶν Ἑβραίων. Ὁ Ἐλάν Στάινμπεργκ, ἀντιπρόεδρος τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως γιά τό Ὀλοκαύτωμα» ἐδήλωσε ὅτι πρόκειται γιά «μείζον ὄγκο πρὸς τά ἔμπροσ» καί ἐπήνεσε τόν πάπα, πού θεωρεῖ «πλαστή διάδοση ὅτι οἱ Ἑβραῖοι θανάτωσαν τόν Ἰησοῦ Χριστό...».

▼ ▼ ▼

Οἱ Ρῶσοι ξεπερνοῦν τό Φανάρι

Διαβάζουμε στήν οἰκουμενιστικοῦ προσανατολισμοῦ ἴστοσελίδα <http://www.amen.gr/index.php?mod=news&op=article&aid=3227> τήν ἐξῆς δήλωση τοῦ Μητροπολίτου Βολοκολάμσκ κ. Ἰλαρίωνος (ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἐκπομπή τοῦ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ **Ρωσία** τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 2009):

«Οὐσιαστικά καί σέ ἐμᾶς (ὅπως καί στοὺς Καθολικούς) ὑπάρχει ἡ ἀμοιβαία ἀναγνώριση τῶν Μυστηρίων. Δέν ἔχουμε Μυστηριακή κοινωρία, ὅμως ἀναγνωρίζουμε τά Μυστήρια...» Ἀν ἓνας καθολικός κληρικός προσέλθει στήν Ὀρθοδοξία, ἐμεῖς τόν δεχόμαστε ὡς κληρικό, **δέν τόν χειροτονοῦμε ἐκ νέου**. Καί αὐτό σημαίνει ὅτι de facto ἀναγνωρίζουμε τά Μυστήρια τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας».

▼ ▼ ▼

Ποινικοποιοῦν τή σκέψη καί τήν ἔκφραση

Καθώς ἡ ἀγανάκτηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μπροστά στόν ἐποικισμό τῆς χώρας

μας ἀπό τριτοκοσμικούς –μουσουλμάνους στήν πλειοψηφία τους– λαθρομετανάστες διογκοῦται, ἡ κατοκική κυβέρνηση πήρε, ὡς φαίνεται, ἐντολή ἀπό ἔξω νά ποινικοποιήσει τό «ἀδίκημα τῆς ξενοφοβίας». Ἐτσι ἡ τρομοκρατία πού ἀσκοῦσαν τά καθεστωτικά Μ.Μ.Ε., κατηγορώντας τούς Ἑλληνες ὡς «ρατσιστές» καί «μὴ ἀνεκτικούς ἀπέναντι στό διαφορετικό», τώρα θά γίνεи καί τρομοκρατία τοῦ νόμου, καθὼς ἐπισείονται βαρεῖές ποινές σέ ὅποιον τολμήσει ἀκόμη καί προφορικῶς ἢ γραπτῶς νά ἐκφράσει αὐτή τήν «ξενοφοβία». Μάλιστα ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός δικαιοσύνης Χάρης Καστανίδης στό σχέδιο νόμου, πού ἐδόθη στή δημοσιότητα, ἀπειλεῖ μέ ἐξοντωτικές ποινές ὅσους τολμήσουν νά ἐκφράσουν γνώμη εἰς βάρος ὄχι μόνον ἐθνικῶν ἢ θρησκευτικῶν ὁμάδων ἀλλὰ ἀκόμη καί ἐναντίον ἀτόμων μέ διαφορετικό «σεξουαλικό προσανατολισμό».

Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ἐκφράζοντας τά αἰσθήματα τοῦ μέσου Ἑλληνα, σέ Ἀνακοινωθέν μέ ἡμερομηνία 2.3.2011, γράφει μεταξύ ἄλλων: «Ντρέπομαι ὡς Ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος καί ὡς Ἑλλην πολίτης, πού ἀναπνέω τόν ἴδιο ἀέρα καί πατῶ στά ἴδια χῶματα μέ τόν κ. Καστανίδη».

▼ ▼ ▼

Νέα νεοταξική «Ἠθική»

Μᾶς φάνηκε σημαντικό ἓνα σχόλιο πού διαβάσαμε στό τέλος δημοσιευομένου ἀρθρου τῆς «Χριστιανικῆς Βιβλιογραφίας», τοῦ ἀξιόλογου ἐντύπου (ὑπάρχει καί σέ ἠλεκτρονική μορφή) τῶν ἐκδόσεων «Τῆνος». Λέγει τά ἐξῆς: «Χρειάζεται νά προστεθεῖ ἡ ἐπισήμανση γιά τήν βαθεῖα ἐξαλλαγή στήν κλίμακα τῶν ἀξιῶν. Τό οἰκονομικό ἔγκλημα ἀνεβαίνει στήν ἱεραρχία τῶν ποινικῶς κολασίμων πράξεων καθὼς τό χρέμα κερδίζει ἔδαφος ἐναντι οἰουδήποτε ἄλλου ἀγαθοῦ, ἀκόμη καί τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς, στήν δι-

καική σφαίρα. Σ' αυτήν ἀφ' ἑνός μὲν ἀποκρυσταλλώνεται ἡ “ἐπίσημη”, κρατοῦσα ἀντίληψη, ἀφ' ἑτέρου δὲ αὐτὴ διαμορφώνει μὲ τὴν σειρά τῆς τὴν κοινὴ ἀντίληψη τῶν νεωτέρων γενεῶν, ἀσκώντας “παιδευτικό” ρόλο.

Ἔτσι σύντομα ἡ ἀφαίρεση ζωῆς δὲν θὰ ἀξιολογεῖται μὲ τὴν ἴδια βαρῦτητα καὶ συνεπῶς δὲν θὰ τῆς ἐπιφυλάσσεται ἡ ἴδια ποιικὴ μεταχείριση, πού διατηρεῖται ἀκόμη σήμερα. Ἦδη γιὰ τίς περὶ τὸν Φ.Π.Α. π.χ. παραβάσεις προβλέπονται αὐστηρότατες ποινές (μέχρι κακουργηματικοῦ χαρακτῆρος) καὶ αὐτόφωρες διαδικασίες. Μιά νέα “Ἡθική”, νεοταξικὴ, ἀνέτειλε!».

▼ ▼ ▼

Ἕλλη ἢ Ἑλλάδα ἕνα ἀπέραντο καζίνο!

Διαβάσουμε ὅτι ἡ «Κίνηση Πολιτῶν γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν τυχερῶν παιγνίων» μὲ ἐπιστολὴ τῆς πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο (15.2.2011) ζητεῖ τὴν παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ μὴν προχωρήσει τὸ νομοσχέδιο «Ρύθμιση τῆς ἀγορᾶς παιγνίων», τὸ ὁποῖο οὐσιαστικά μεταβάλλει τὴν Ἑλλάδα σ' ἕνα ἀπέραντο καζίνο! Ἡ «Κίνηση Πολιτῶν» ἐπισημαίνει τὸν κίνδυνο ἀκόμη καὶ δεκάχρονα παιδιά νὰ ξοδεύουν τὸ χαρτζιλίκι τους στοιχηματίζοντας στὰ ἑκατοντάδες «φρουτάκια» καὶ «κουλοχέρηδες», τὰ ὁποῖα θὰ ἐγκατασταθοῦν σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ξέρουμε ἐὰν ἀνταποκρίθηκε καὶ πῶς ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία.

▼ ▼ ▼

Μπουτάρης: γιόγκα στό δημαρχεῖο

Σὲ συνέντευξή του στὴν ἐφημ. *Τὸ Βῆμα* (31.12.2010) ὁ νέος δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης ἀνάμεσα στὰ ἄλλα λέγει καὶ τὰ ἑξῆς, ὅπως τὰ μεταφέρει ὁ δη-

μοσιογράφος: «Θὰ φέρω τὰ φιλαράκια μου νὰ μεθοκοπήσουν στό γραφεῖο τοῦ δημάρχου! Τούς εἶπα νὰ ἔρθουν καὶ νὰ κάνουμε χαβαλέ. Στὴν παράδοση-παραλαβὴ θὰ εἶναι καλεσμένος καὶ ὁ Ἄνθιμος. Τοῦ πῆρα καὶ δῶρο. Τὴν εἰκόνα “Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος”, τὴν ὠραιότερη εἰκόνα πού ὑπάρχει σὲ ὅλα τὰ οἰνοποιεῖα τῆς Ἑλλάδος», τονίζει. Τακτικά σταματᾶ καὶ δίνει ἐντολές στοὺς συνεργάτες του. «Κάθε πρωὶ θὰ ξεκινᾶει ἡ ἡμέρα μὲ γιόγκα, ἐδῶ στόν διάδρομο!»

▼ ▼ ▼

Καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς ἐξαρτημένος ἀπὸ τὴ γιόγκα

Ὅπως διαβάζουμε ὅμως, ὄχι μόνον ὁ δήμαρχος Θεσσαλονίκης ἀλλὰ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἔχει ἐξάρτηση ἀπὸ τὴ γιόγκα. Αὐτὸ ἔφερε στὴ δημοσιότητα ὁ τηλεοπτικός σταθμὸς Contra TV στίς 23.1.2011. Παρόμοιες ἀποκαλύψεις γιὰ γκουρού, πού καθοδηγοῦν τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸ –ἐκτός ἀπὸ τὰ γνωστά νεοταξικά κέντρα, Μπίλντερμπεργκ κλπ– εἶχαν γίνεи καὶ παλαιότερα.

▼ ▼ ▼

Ἕλλη Σπίθα τοῦ Μίκη στό κατάμεστο Βελλίδειο

Μεγάλῃ ἐπιτυχία εἶχε ἡ ἐκδήλωση τῆς «Σπίθας Ἀνεξάρτητων Πολιτῶν» τοῦ Μίκη Θεοδωράκη στό Βελλίδειο Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Θεσσαλονίκης τὴν Κυριακὴ 27 Φεβρουαρίου 2011. Σὲ μιά κατάμεστη αἴθουσα, μὲ πάνω ἀπὸ 4.000 ἀνθρώπους –πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὄρθιοι– μίλησαν ὁ Κώστας Ζουράρις, ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς Συνταγματικοῦ Δικαίου Γιώργος Κασιμάτης, ὁ οἰκονομολόγος Δημήτρης Καζάκης καὶ ὁ Γιώργος Καραμπελιᾶς, χαιρέτησαν ἐκπρόσωποι τῆς Σπίθας ἀπὸ Θράκη (Κώστας Καραῖσκος) καὶ Κύπρο (Λάμπρος Παπα-

δημητράκης) και ακολουθήσε ο Μίκης Θεοδωράκης, ο οποίος παρουσίασε το ένωτικό, αντικατοχικό πρόγραμμα του κινήματος της Σπίθας. Τά καθεστωτικά Μ.Μ.Ε., βέβαια, «έθαψαν» το γεγονός. Πολλοί περιμένουν πολλά από τη «Σπίθα». Το μόνο όμως που δεν ακούσαμε στο Βελίδειο –και ευχόμαστε να το ακούσουμε την άλλη φορά– ήταν το «Μέ τη βοήθεια του Θεού». Πώς θα γίνουν όλα τά μεγάλα και σπουδαία, στά όποια στοχεύει η Σπίθα, αν δεν δάλουμε μπροστά τον Χριστό; Άς ανοίξει ο Μίκης Θεοδωράκης να δει τί λέγανε οι επαναστάτες αγωνιστές του '21, ο Μακρυγιάννης και ο Κολοκοτρώνης και τί βίωνε ο λαός που έκανε την επανάσταση.

▼ ▼ ▼

Και κάρτα υγείας από τό 2012

Ο διοικητής του ΙΚΑ Ροβέρτος Σπυρόπουλος σέ συνέντευξη του στό ραδιόφωνο του Φλάς (20.2.2011) είπε μεταξύ άλλων ότι από τό 2012 θά τεθεί σέ ισχύ ή κάρτα υγείας των ασφαλισμένων. «Ο στόχος μας είναι», είπε ο κ. Σπυρόπουλος, «μέ την κάρτα υγείας από τό 2012 να παρακολουθούμε τη διαδρομή του ασφαλισμένου ασθενούς... Όλα θά ελέγχονται...».

Σχόλιο «Π»: Μιλούμε δηλαδή για ένα σφαιρικό ιατρικό φακέλωμα. Άρρώστιες, φάρμακα, ψυχολογικά κ.ά. προβλήματα θά αποτυπώνονται στην κάρτα, ή όποία θά ενσωματωθεί –όπως είπε ο ύπουργός Έσωτερικών κ. Ραγκούσης– αργότερα, όπως και ή φοροκάρτα στην κάρτα του πολίτη. Η κάρτα αυτή θά μπορεί, ως γνωστόν, να σπάσει από χάκερς ή να πουληθούν τά ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα των πολιτών σέ ένδιαφερομένους –και θά είναι πολλοί αυτοί (ιατρικά κέντρα, ασφαλιστικές εταιρείες, εργοδότες)– που θά ήθελαν να έχουν στά χέρια τους τό ιατρικό ιστορικό κάθε πολίτη.

▼ ▼ ▼

Ήλεκτρονική ταυτότητα και για νεογνά

Οί νεοταξικοί έγκέφαλοι δέν σταματούν να σοφίζονται τρόπους ύποδούλωσης των ανθρώπων. Διαδάζουμε ότι ήλθε και στην Έλλάδα ή ταυτότητα μέ τσιπάκι RFID που κρεμείται μέ βραχιολάκι στό πόδι του μωρου άμέσως μόλις γεννηθεί, για να μή χαθεί, ύποτίθεται. Όμως και τό άπλό βραχιολάκι, που έβαζαν μέχρι τώρα στά νεογνά μέ τά στοιχειά τους, έκαμνε μιά χαρά τη δουλειά του. Μήπως οί επίδοξοι άπαγωγείς ενός μωρου θά σταματήσουν, έπειδή έχει στό πόδι του ήλεκτρονικό RFID βραχιολάκι; Τό κόβουν και τό πετούν. Όποτε, μετά θά πούν οί νεοταξίτες ότι πιό σίγουρο είναι τό έμφυτεύσιμο διοτσιπάκι...

▼ ▼ ▼

Άντιφάσεις του Σεβασμιωτάτου Μητρο. Μεσογαίας κ. Νικολάου

Ο Σεβ. Μητρο. Μεσογαίας σέ συνέντευξη του στην έφημ. Στύλος Όρθοδοξίας (Φεβρουάριος 2011, σ. 7) σέ σχετική μέ την κάρτα του πολίτη έρώτηση του κ. Διονύση Μακρη άρχικώς καταφέρεται εναντίον της κάρτας, λέγοντας ότι «...μετά την καταρράκωση των κοινωνικών άξιων, μετά την επικίνδυνα κατευθυνόμενη παραπληροφορητική ένημέρωση, έρχεται και ο φοβερός μηχανισμός της άδυσώπητης παρακολούθησης (σημ. «Π»: δηλ. ή «κάρτα του πολίτη») για να έξαφανίσει και την τελευταία ικμάδα πνευματικής έλευθερίας. Στην ύπόθεση αυτήν, ή σιωπή, ή άδράνεια της έπίσημης Έκκλησίας είναι όπωσδήποτε άνησυχητικό φαινόμενο». Πολύ σωστά μέχρις εδώ. Στη συνέχεια όμως ο Σεβασμιώτατος καταδικάζει έντονα τους χριστιανούς που αντι-

δροῦν στήν κάρτα, χαρακτηρίζοντας τίς πρωτοβουλίες τους «ἀνεύθυνες καί ἐν πολλοῖς ἀϋθαίρετες». Καί καταλήγει νά πει ὅτι «Αὐτό τό ἦθος πού ἀνατρέπει τήν ἰσορροπία τῆς σχέσης Συνόδου καί λαοῦ εἶναι χειρότερο καί ἀπό τήν κάρτα τοῦ πολίτη... Ἔτσι πολεμώντας τήν κάρτα σκοτώνουμε τήν ἐκκλησιαστική συνείδηση μέσα μας»!

▽ ▽ ▽

**Σεβασμιώτατοι,
μή μᾶς πιάσουν στόν ὕπνο!**

Τό γράψαμε καί στό προηγούμενο τεῦχος.

Τό ἐπαναλαμβάνουμε καί τώρα. Μήν περιμένουν οἱ δύο συνοδικές ἐπιτροπές, πού εἶναι ἐπιφορτισμένες νά ἀσχοληθοῦν μέ τήν κάρτα τοῦ πολίτη, μήν περιμένουν νά δοθεῖ γιά διαβούλευση νομοσχέδιο σχετικό μέ τήν κάρτα τοῦ πολίτη. Ἡ κυβέρνηση, βλέποντας τίς ἀντιδράσεις, ψηφίζει μέσα στόν Μάρτιο τόν νόμο γιά τήν ἠλεκτρονική διακυβέρνηση καί θά περάσει τήν κάρτα ἴσως μέ προεδρικό διάταγμα ἢ κάτι ἀνάλογο, δηλαδή «στό ντούκου». Γι' αὐτό τά μάτια ἀνοιχτά. Μήν περιμένουμε νά διαμαρτυρηθοῦμε ἐκ τῶν ὑστέρων.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 - 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. - FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.